

«Мого однокласника мати зварила і з'їла»

Такі страшні спогади про Голодомор 1932–1933 років залишив Григорій Гуртовий — нащадок запорозьких козаків, який на Волині врятувався від смерті вже під час післявоєнного голоду

с. 4 »

Цікава

ГАЗЕТА
на вихідні

22 листопада 2018 року №47 (51) Ціна 5 грн

● ПАМ'ЯТІ НЕБЕСНОЇ СОТНІ

Над ними першими гірко залунала «Пліне кача...». Лунає вже 5 років.

Ви знаєте, що таке к-о-в-з-а-т-и-с-я по крові?

...Зі сцени лунали тривожні попередження: ні в якому разі не виходити за периметр барикад, кроку не робити в напрямку Інститутської. Але люди не слухали. Як тільки «Беркут» почав відступ, майданівці кинулися за ними. Кулі скошували їх одного за одним. Падаючих підхоплювали санітарі, другий ряд ставав першим, а люди все одно просувалися вгору

не дуже», — каже Андрій Шевченко (тоді — народний депутат України, зараз — Надзвичайний і Повноважний посол України в Канаді. — Ред.).

Мармурова підлога холу готелю «Україна» була липкою від крові: тут наспіх обладнали польовий госпіталь.

Ви знаєте, що таке к-о-в-з-а-т-и-с-я по крові?

Тут померли 13 осіб. Тут же їх відспівали.

З іншого боку Майдану, біля готелю «Козацький», теж складали трупи. Три. П'ять. Уже вісім.

Соня КОШКІНА,
журналіст, шеф-редактор
інтернет-видання LB.ua,
уривок із її книги «Майдан.
Нерозказана історія», яка
вийшла у 2015 році у видавництві
«Брайт стар Паблішинг» (Київ)

«Після перших убитих на Інститутській усі наші лідери за-

ималися тільки тим, що дзвонили сотникам Самооборони, до всіх підряд, і говорили: «де б ви не були, залишайтесь там; ні кроку вперед, на Інститутську, — там бійня; ви повинні зберегти життя свої і своїх хлопців. До цього ж закликали зі сцени. Намагалися загасити цей спонтанний наступ, але виходило, на жаль,

● ЗНЯЙ НАШИХ!

«Гріхопадіння двоголового змія» символізує нинішню війну з Росією.

Не тільки українські президенти, а й у весь світ захоплюється картинами «Солом'яного» художника

Микола Климович (на фото) зі старовинного древлянського містечка Овруч Житомирської області за освітою вчитель фізкультури, але вже минуло понад 20 років, як педагог зацікавився декоративно-прикладним мистецтвом. Нині у його доробку більше сотні оригінальних витворів із соломи. Щоб було кому передати знання та вміння, пан Микола організував у районному центрі Малу академію народного мистецтва і ремесел, у якій навчає школярів за власними авторськими програмами

Кость ГАРБАРЧУК

ТВОРІТЬ ШЕДЕВРИ НАВІТЬ ЗА ДОПОМОГОЮ МЕДИЧНОГО ШПРИЦА

Про першу аплікацію із соломи митець пригадує, що якось побачив на виставці у Києві яскраві, ніби із золота, композиції.

— Повернувшись в Овруч і почав експериментувати, — розповідає пан Микола. — Намагався створити об'ємну картину. Потім спала на думку ще одна цікава ідея — зробити панорамне зображення: передній план, другий та третій. Найкраще для таких композицій підходить житня або пшенична солома, яку сам заготовляю.

Закінчення на с. 6 »

Закінчення на с. 3 »

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Пенсіонери можуть спати спокійно – листоношам дали 500 мільйонів

Найрезонансніші події в житті країни та світу очима наших журналістів

Відділень не закриватимуть — Укрпошті виділили півмільярда гривень на доставку пенсій

Такий пункт є у проекті Державного бюджету на 2019 рік

Про це повідомив міністр інфраструктури України Володимир Омелян. «У проекті Основного фінансового документа 2019 закладаються 500 млн грн для Укрпошти, вперше за десятиліття. Ця сума буде спрямована виключно на фінансування заробітної плати листонош «останньої милі», — заявив він. За його словами, ці гроші дадуть змогу організувати безперебійну доставку пенсій і гарантувати збереження робочих місць та зарплат тим поштарям, які забезпечують присутність держави у найменших населених пунктах України.

Нагадаємо, що раніше керівник Укрпошти Ігор Смілянський заявив, що компанія планує припинити доставку пенсій і закрити 5–7 тисяч відділень у сільській місцевості з 1 січня 2019 року в разі непідвищення тарифів на доставку пенсій. Щоправда, він просив державу доплатити мільярд, а не півмільярда...

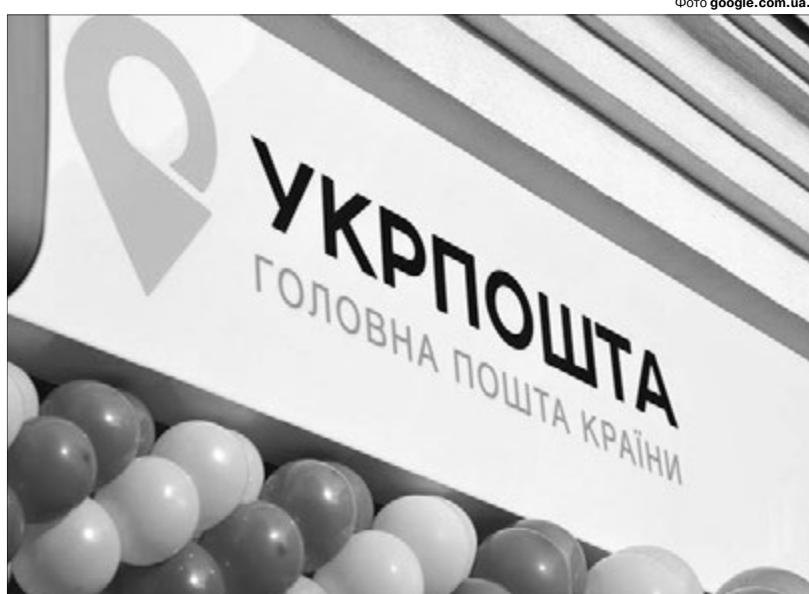

Фото google.com.ua.

66-річна українська модель увійшла в список 100 найвпливовіших панянок

Рейтинг жінок світу, які найбільше надихають інших людей, склава телекомпанія BBC

У список потрапила 66-літня мешканка села Калинівка Миколаївської області Лариса Михальцова. «Лариса — вчитель гри на акордеоні, вперше стала моделлю у 63», — пише про українку BBC. До рейтингу увійшли жінки з понад 60 країн віком від 15 до 94 років, різних професій і видів діяльності.

Лариса Михальцова понад чотири десятиліття грає на баяні та вчить дітей у музичній школі. У 63 роки вона знялася як модель у своїй першій фотосесії. Потрапивши в модельне агентство для людей зрілого віку, Михальцова позувала для обкладинки журналу для перукарів і навіть вийшла на подіум у німецькому Франкфурті.

Ось така достойна відповідь пані Михальцової на запитання, чи є життя на пенсії!

Фото buro247.ua

«Вивезли голими і змусили рити ями»

Як на окупованих територіях Донбасу розправляються з тими, хто надумав страйкувати

Працівники шахти «Партизанська» в місті Антрацит (територія, підконтрольна окупантам) спробували організувати страйк і вимагати виплати боргів із зарплати. Чим усе закінчилось, розповіла в інтернеті дружина одного з гірників.

«Наші чоловіки зібралися і влаштували страйк на шахті, вимагаючи виплати заробітку за 3 місяці, — написала вона. — Минуло 3 дні, час близько 3:00 ночі, ми спимо, а прокидаемось від того, що хтось вибиває нам двері, малі кричат, я кричу, чоловік взагалі шоковані!.. Забрали його в трусах при температурі мінус два градуси, вивезли кількох осіб, які брали участь у страйку, за місто, дали лопати й змусили рити ями. А поки копали, вони розповідали, що зроблять із їхніми дружинами і дітьми! В результаті їх відпустили, вони в мороз ішли до міста пішки, — навколо нікого, бо комендантська година! Чоловік прийшов весь у крові і з погаслим поглядом», — розповіла вона.

Після цієї «задушевної» розмови організаторів страйку звільнili, повідомив журналіст Денис Казанський. Це ще гуманно вчинила «народна Республіка», бо ж могли і розстріляти — «як за Сталіна», коли «був порядок».

Фото wz.lviv.ua.

А тенісним м'ячем можна болючіше вдарити, ніж яйцем...
Янукович послизнувся на російських пеньках?

Обвинувачений у державній зраді екс-президент України, який утік до Росії, нібито отримав серйозну травму хребта, тому не зміг виступити по відеозв'язку з останнім словом на суді 19 листопада

«Він лежачий, навіть не може сам підводитися», — переконував суд адвокат Олександр Горошинський. І надав якусь довідку, де сказано, що на лікування піде 3 тижні. Щоправда, захисник не повідомив, у якому саме російському медзакладі перебуває підозрюваний. Прокурор Руслан Кравченко, який представляє обвинувачення, скептично поставився до слів адвоката, адже в довідці нічого не сказано про госпіталізацію, з чого можна зробити висновок, що травма є не важкою.

Медики справді можуть написати що завгодно. Згадайте, як після відомого «терористичного» удару яйцем лікар оцінив стан Януковича ледь не як передсмертний. Але суддя все-таки вирішив перенести засідання на 5 грудня, попередивши: якщо до цього часу Віктор Янукович не поправиться, то виступатиме по відеозв'язку, лежачи в ліжку.

Чесно кажучи, слабо віриться у травму колишнього президента. Більше віриться в те, що його шефи в Кремлі вирішили затягнути судовий процес. Очевидно, до того часу, коли в Україні після виборів до влади прийде хтось, хто обіцяє «мир». У тому числі і з такими покідьками, як Янукович.

● ПРЯМА МОВА

Софроній, митрополит Черкаський та Канівський Української православної церкви Московського патріархату, заявив, що піде на Об'єднавчий собор, на якому має бути створено Українську автокефальну православну церкву:

Я на собор піду, але не для того, аби кричати: «Ура, все вирішено!», а щоб спостерігати. Я піду туди як спостерігач, аби вирішити, як краще вчинити, щоб було добре для нашого народу. Уявіть собі. У нас (УПЦ МП. — Ред.) є монастири, приходи — немало, 12 тисяч. I от із цих 12 тисяч скількись переїде (до нової церкви — Ред.), решта залишиться, і ці переходи відбуваються з великою натугою, можливо, не без крові. Але це все дуже просто можна було в вирішити, без жодних розколів.

Моя особиста думка: якби всі наші єпископи вирішили (перейти до нової церкви), ніякого розколу не було б. Усі наші віряни пішли б за нами. Були б нездоволені, але це природно: більшість залишилась би при нашій церкві. Не треба було б нічого робити з парафіями, монастирями, вони всі були б нашими, бо вони належали б до церкви, у яку ми погодилися переїти. Все!

● Я ТАК ДУМАЮ!

Числа і роки забудуться, а вчинки людей житимуть у пам'яті століттями.

“Найбільш болить, що є епізоди, які взагалі не розслідаються. Це вбивство Сергія Нігояна, Михайла Жизневського, Романа Сеника.”

Чому для мене Майдан – це дзвонар, машиніст метро і хвора на ДЦП дівчина, яка відригає нитки з пакетиків чаю

Коли тривала Революція гідності, моїй старшій дитині було чотири роки, молодшій — два місяці, а найменша тоді ще не народилася. Тож, коли вони ходитимуть до школи і вивчатимуть історію України, я буду вже доволі зрілого віку — і уявляю, як одного дня допоможу їм з уроком на тему «Євромайдан»

Інна ПІЛЮК

Так само про Другу світову колись розповідали обидві мої бабусі, і я вірила їхнім ніде не зафіксованим історіям не менше, аніж сторінкам у підручнику. Виявляється, не всі фашисти були нелюдами, не всі «хлопці з лісу» мали бездоганну репутацію, не всі партизани були патріотами і вірними друзями... Але то була війна, коли серед неписьменних у своїй більшості селян не було можливості документувати події. Та що там документувати: вони, наївні, вірили, що від тогочасних жахіт можна сковатися у невеликій Грушівці (крихітне волинське село в лісах на кордоні Ковельського та Турійського районів). Ка жуть, там згодом укривалися хлопці від армії. Таке собі місцеве Ельдорадо, яке оминуло усі біди.

Євромайдан відбувся ж у мирний час, коли винаходять роботів і літають на Марс... Не теракт, не несподіваний напад ворога. Я не впевнена, чи повірять мої вже тоді дорослі діти, що в європейській країні можна отак просто вбити в центрі столиці сотню людей і потім розвести руками: мовляв, так і не з'ясувало слідство, хто це зробив... Треба через чотири роки навіщось зносити імпровізований меморіал, аби відтворити події? А що робилося ці чотири роки? Чи не як жарт сприйматимуть згодом розповідь про те, що озброєний «Беркут» напав на мітингувальників, аби розчистити площу для встановлення... новорічної ялинки?

Чи повірять діти через кілька десятиліть у те, що зірки першої величини разом із простими киянами цілоденно

мастили бутерброди і розливали чаю, що ледь не в кожній оселі були напоготові пакунки з передачами «на Майдан», а незнайомі люди збиралися і вечорами ліпили вареники та пекли пироги для змерзлих у Києві хлопців і дівчат. У наспіх організованих наметових містечках діяла своя охорона, кухня, лікарська допомога. Це була ціла країна в країні з практично ідеальним управлінням та контролем, і навряд чи такий феномен колись ішов повториться.

Я розповім про дзвонаря Івана Сидора (на фото), який усю ніч був у дзвони Михайлівського Золотоверхого собору і так сповіщав киянам про біду і кликав на допомогу. Про машиніста метро Віталія Замойського, який попри робочі інструкції скористався спецв'язком і в гучномовці у вагонах закликав людей вийти на Майдан і підтримати тих, хто там був. Про хвору на ДЦП Лізу Шапошник, яка нарізала лимони і відригала нитки від пакетиків чаю, аби ті не сплутувалися на розносах і склянки з напоєм не переверталися, коли ти береш одну і через оті нитки тягнуться інші. Про подружжу пенсіонерів з Івано-Франківська, яке передало на потреби Майдану більше десяти тисяч гривень...

Але поки що мій піднесений тон змінює дійсність. Через чотири роки за вбивства понад сотні людей до реального терміну ув'язнення ніхто не засуджений! Із більш як чотирьох сотень осіб, яким повідомили про підозру, половина — це високопосадовці і правоохоронці. Зважаючи на такий контингент, уже й не дивуюся, що у справі про масові розстріли (тільки 20 лютого

2014 року зранку вбили 48 осіб) знищена більшість доказів і, зокрема, вся документація, пов'язана зі зброяєю. Голова тимчасової слідчої комісії Геннадій Москаль заявив, що одразу після вбивств вимагав від міністра внутрішніх справ Арсена Авакова опечатати зброю спецпідрозділів, у яких були снайперські групи. Цього не зробили.

Я намагатимуся не забути, що велика частина справ, переданих до суду, гальмується вже на етапі підготовчого засідання. Розгляд справи згідно із законодавством має бути призначений протягом 15 днів. Але в реальності цей етап триває місяцями. Адвокат сімей Небесної сотні Євгенія Закревська із сумом констатує, що судді не хочуть братися за ці справи, бо вони важкі: мають багато епізодів та учасників. Вона стверджує, що цим користуються адвокати обвинувачених і завжди подають усе, що тільки можна: просить повернути обвинувальний акт, закрити справу, змінити підсудність. Каже, часто суддям простіше не переїматися, а просто повернути обвинувальний акт у прокуратуру. І далі — все по колу.

І найбільш болить, що є епізоди, які взагалі не розслідаються. Це вбивство Сергія Нігояна, Михайла Жизневського, Романа Сеника. Відомо тільки, що Нігояна вбили мисливським набоєм, спорядженим картечкою. І все. У випадку Жизневського і Сеника це були патрони для примусової зупинки транспортних засобів, які використовуються тільки у Міністерстві внутрішніх справ. І крапка. Батькам Сергія Нігояна снілося, що син каже, ніби знає, хто випустив у нього кулю, і на все свій час...

Я вірю, що коли виростуть наші діти, ми не розказуватимемо їм про такі сні і не ховатимемо очі, коли вони питатимуть: «А як покарали винних?», «Де меморіал загиблим?» — і головне: «Що змінив Євромайдан і навіщо це все було?»

● ПАМ'ЯТІ НЕБЕСНОЇ СОТНІ

Ви знаєте, що таке К-О-В-З-А-Т-И-С-Я ПО КРОВІ?

Закінчення. Початок на с. 1

Соня КОШКІНА, журналіст, шеф-редактор інтернет-видання LB.ua, уривок із її книги «Майдан. Нерозказана історія», яка вийшла у 2015 році у видавництві «Брайт стар Паблішинг» (Київ)

Майже всі вони були вбиті прицільним влученням у шию, груди, серце. Так стріляти міг тільки професіонал. Неподалік від «Козацького» на хвилинку зупинилася молоденька медсестра Олеся Жуковська. Поверх куртки була надіта біла футболка з червоним хрестом. Снайпер поцілив її точно в шию. «Я вмираю», — встигла написати дівчина в соцмережі, поки її везли в «швидкі». Олесю врятували дивом — своєчасно доставили в клініку.

«Коли я добіг до Майдану, там уже були десятки вбитих, — **продовжує розповідь Шевченко**. — Люди повели мене від сцени до готелю «Козацький»: туди почали зносити тіла, і потрібно було терміново щось робити з ними. Я зв'язався з Макеєнком (Володимир Макеєнко — на той час голова Київської міськодержадміністрації. — Ред.) — домовилися, що вбитих буде забирати в морг «швидка» допомога в обхід процедури (за правилами, смерть повинна оформляти міліція. — С. К.). Біля «Козацького» накопичилося одинадцять тіл. Прийшов священик, почався відспівування, навколо зібралися люди. А снайпери продовжували працювати: десь у цей час зовсім поруч у шию поранили медсестру (Жуковську. — С. К.). Я зрозумів, що всі ми є відмінною мішенню і якщо терміново щось

“**Я зрозумів, що всі ми є відмінною мішенню і якщо терміново щось не зробити, трупів буде ще більше.**

не зробити, трупів буде ще більше. Вибігши на Михайлівську, я перехопив перший-лінійний бус, повантажили туди тіла вбитих і повіз їх до Михайлівського собору. Собор — перше, що спало на думку, адже там уже був розташований польовий госпіталь. Біля арки монастиря нас зустрів один із священиків. Він мене візінав. Я кажу: «Погані новини. Тут загибли, іх треба відспівати». Я дуже боявся, що він мене заверне, все-таки монастир — це не польовий морг. Тому я і сказав про відспівування. Але священик погодився, і ми в'їхали на територію. На монастирському подвір'ї, в найдальшому куточку, я відшукав п'ятачок під кроною великого старого дерева. Там ми і поклали тіла. Згодом їх буде ставати все більше і більше. На подвір'ї монастиря — безліч людей, в трапезній — госпіталь. Усі метушаться, волонтери підвозять їжу, ліки, а ти пробираєшся між ними на бусику, і люди навколо не знають, що в салоні у тебе одинадцять трупів».

Хто стріляв по Майдану?
Того ранку (20 лютого 2014 року. — Ред.) на Інститутській було вбито 53 людини. 53 людини за кілька годин!

На таких народних депутатах, як Андрій Шевченко, і втрималася тоді Україна.

ДО РЕЧІ:

«**Небесна сотня**» — прийнята в Україні збрізна назва загиблих протестувальників, які мали безпосередній стосунок до ідеї та акції Євромайдану (Революції гідності) у грудні 2013 — лютому 2014 року. Під час прощання із загиблими лунала жалобна пісня «Плінє кача...». Список на виплату одноразової допомоги родинам загиблих у розмірі 121 800 гривень налічував 98 осіб.

● БОЛИТЬ!

«Мого однокласника мати зварила і з'їла»

Такі страшні спогади про Голодомор 1932–1933 років залишив Григорій Гуртовий — нащадок запорозьких козаків, який на Волині врятувався від смерті вже під час післявоєнного голоду

Василь УЛІЦЬКИЙ

«У КОРНІЇВЦІ ВИМЕРЛА ВСЯ ВУЛИЦЯ, А МЕНІ ЗВІДТИ ВІДПОВІДАЮТЬ: МИ СУМНІВАЄМОСЯ, що В НАС БУВ ГОЛОД...»

У 2016 році в Луцьку відкрили єдиний своєрідний пам'ятник Християнському милосердю. Монумент є символом вдячності волинянам та всім західним українцям, які у 1946–1947-му врятували сотні тисяч голодуючих зі Сходу, Півдня, Центру України та прилеглих областей Росії. На камені викарбувано такі слова: «Автор ідеї цього пам'ятника — уродженець Запорізької області Григорій Гуртовий, який у ті часи знайшов прихисток на Волині і прославив її».

Мрія Григорія Гуртова збулась уже тоді, коли він відішов у Вічність. Але на тому світі радіє його вдячна та благородна душа. Цей чоловік, який у Торчині, що на Волині, створив унікальний історико-краєзнавчий музей, назавжди залишив по собі світлу та добру пам'ять.

Він був свідком двох голodomорів і ніколи про них не мовчав. «У 1933 році в моїй Корніївці померло півтори тисячі душ, у тому числі мій дідусь, бабуся, дві сестрички, родичів до сорока осіб. Я пишу в Корніївку листи, згадую про це, а мені відповідають: ми сумніваемся, що в нас був голод», — із болем згадував Григорій Гуртовий.

Але чому дивуватись, якщо вулиця, на якій він жив, уся вимерла, і тепер на цьому місці поле? У 1932-му Григорій пішов у 1-й клас, але вже взимку він розпався — не було кому вчитись...

На одному з інтернет-ресурсів рідного села Григорія Гуртова читаємо: «Корніївка була у Веселівській волості одним із найбільших сіл. Як свідчать статистичні дані, у 1915 році тут проживало 2850 чоловік. Через вісім літ у селі вже було 3256 жителів. З об'єктивних причин у наступні роки відбулося зменшення кількості мешканців села. Так, наприклад, у 1938 році корніївців було вже 1724 чоловіка, а в 1959-му — 1103. Десять років

**Застрелили собаку.
Хоча цілилися в діда.
Тягли з комори мішки
зерна. Навантажили
вози. Підняли над ними
червоний прапор...**

тому в Корніївці мешкало 909 осіб».

Ось так, нечуваний, звірячий злочин масового убивства голodom називають «об'єктивними причинами»...

На те, як усе відбувалось насправді, пропонуємо подивись очима Григорія Гуртова, якого Бог уберіг у ті чорні часи (живим членам родини вдалось непомітними вирватись із села, яке охоронялось спецзагонами. — Ред.). Свої спогади він залишив у виданій 2008 року книзі «Голгофа голоду» та в інтерв'ю газетам і телебаченню.

**«РЯТУВАЛА ЛОБОДА. ЦЕ ЄДИНЕ
БУЛО СПАСІННЯ»**

**«...Діда Афанасія розкуркулили першим... Пам'ятаю
гіркий мамин плач. То було
напередодні зими 1932 року.**

Одні виводили коней, корів зі стайні. Інші витягали вози з половника. Запрягали коней, прив'язували до возів корів, тягли віялку, плуги, борони, забирали навіть вила, граблі.

Дідусь пробував з ними говорити. А вони йому:

— Геть, пережиток капіталізму! — і матюки, крик.

Застрелили собаку. Хоча цili-

лися в діда. Тягли з комори мішки зерна. Навантажили вози. Підняли над ними червоний прапор... Потім ще приїхали. Забрали курей, гусей, індиків. З'язали і кинули на віз двох свиней. А потім виносили з хати одяг, подушки. Ділили між собою. На крик бабусі Ірини відповіли:

— Вам усе це вже не потрібне. Вас давно чекають Соловки.

Батько бабці Ірини, дідусь Тихон, від того горя, грабунку й образ серед двору впав мертвим. Це затримало на кілька днів арешт дідуся і бабусі, інших дітей — дядька Івана і тітки Марії...

Діда Карпа розкуркулили пізньше. Його не вивозили. Просто вигнали з хати разом із сім'єю наймолодшого сина Василя. Дозволили тільки одягнутися і взяти кілька ікон...

**«У нашому дворі під час
громадянської війни два дні
стояв штаб батька Махна.
І це ніби наклало на нашу
сім'ю якусь чорну пляму. Бо
одні сприймали Махна, а ра-
дянська влада казала, що
то бандит.**

І коли вже почалися колективізація, політичні переслідування, то до батька мали через це претензії. Казали, що він повинен вести себе інакше, першим записатися в колгосп. А батько мовив: «Помру, здохну, але в колгосп не піду!» Чому він так сказав? Власне, тоді це називалося не колгоспом, а СОЗом (спільним обробітком землі). І батько побачив, що там ладу нема, господаря теж, худоба або виснажена зовсім, або навіть підвішена на шлеяхах.

...У нас позабирали все — коня,

корову, свиней, птицю. Город весь зрили — шукали все. Коли вимітали з комори зерно, мати плакала. Батька не було — він тікав, переховувався, йому загрожував арешт, розстріл...

**«Під весну ми були вже
опухлими зовсім. Животи
звіщені, як торба, обличчя
розпухлі, під очима — мішки,
ноги, як палички, і до того ж
потріскані — отакими ми
були.** Не вільнавали, хто батько, а хто мати. Ми шукали, що б знайти й у рот ухопити. Поки сніг зійшов, мама щось вимінювала. А як весна 33-го прийшла, то ми вже були ніякі, опухлі, ішли пастися. Рятувалася побоюда. Це єдине спасіння було.

...Нашого собаку Рябку з'їли, кішку нашу і ту, що по сусіству, теж. У солом'яній загаті, де горобчики гнізда мостили, ловили і їх. Ховрахів за городом у полі теж виловлювали і їли. Це були такі дивовижні ласощі!»

**«У 32-му році я пішов
до школи — мама одвела.** І клас наш був десь 30 хлопчиків і дівчаток. Я сидів на передостанній парті. А на першій сидів такий недорослий хлопчик, здається, Колею його звали. Згадую, як ми із сестричкою ішли — шукали трави якої, щоб можна було зісті, і побачили, як міліція виводила жінку і виносила казан — паруючий казан, і в ньому зварений той хлопчик... Знаєте, це таке, що душу ламає. Хто примусив оту матір зробити цей злочин? Як же так могло статися? Це все настільки дико, що коли розповідаєш людям, не всі вірють — ну не може бути».

«Сусідка моя й одноклас-

ниця Дуняша Фесюн, з якою ми разом гралися, також опухла. Її дідусь сидів на порозі. Він упав і вмер. Їхня мама також померла. Лишилася одна Дуняша. Вона пішла на город. А їхній двір і наш не були парканами відділені. Там трава ще якська була. Вона упала і вже не могла підвестися. Яку траву рукою дістала, ту з'їла. Там вона й померла.

Вулицю їздили підводи, які підбирали мертвих, а її не побачили. Так вона там і розкладалася. Навіть собаки не розтягли — не було собак, іх уже пойли».

«Якось вранці, пам'ятаю, прокинувся, чую — мама дуже плаче. І ладнає свиняче коритце. Виявляється, Віра, сестричка, померла. Ми запитуємо, навіщо воно. Каже, Віру буде ховати. Вона в те коритце її поклава, десь якусь подушечку знайшла, рядникуну постелила. І на двоколісному возичку повезла її прикопати. Сама — ми не могли йти з Марійкою. В нас не було сили.

А потім дізналися, що дід Карпо з голоду помер, баба Горпина з голоду померла. Двоюрідного брата Федю зловили і з'їли...»

Наша довідка:

**Григорій
Олександрович
ГУРТОВИЙ**

народився 26 грудня 1924 року в селі Корніївка Веселівського району Запорізької області — помер 1 вересня 2012-го в селищі Торчин Луцького району) — український історик, член Національної спілки краєзнавців України, засновник історико-краєзнавчого музею в Торчині. Заслужений працівник культури України, нагороджений орденами «За заслуги» III ступеня, «За мужність», лауреат обласних премій імені Миколи Куделі та «Одергимість». Лауреат премії Всеукраїнського культурно-наукового фонду Тараса Шевченка «В своїй хаті своя й правда, і сила, і воля» 2009 року. У 2008-му удостоєний звання «Почесний громадянин Волині».

**P.S. 24 листопада
о 16:00 запали свічки
пам'яті у своєму
вікні — вшануй
невинно убієнних жертв
Голодоморів в Україні.**

● ПОЛІТИКА

7 запитань, на які немає відповіді в Анатолія Гриценка

1. Чому він залишився міністром в уряді Віктора Януковича навіть після того, як той у порушення домовленостей із Віктором Ющенком викинув з уряду міністра внутрішніх справ Юрія Луценка та міністра закордонних справ Бориса Тарасюка?

Владислав ФАГОР

Нагадаємо, що Анатолію Гриценку (**на фото**) дуже подобалося перебувати на посаді міністра оборони України. Він був очільником цього відомства в Кабміні Юлії Тимошенко, Юрія Єханурова і залишився працювати в уряді Віктора Януковича. Хоча багато відповідальних політиків у той час відмовились співпрацювати з прем'єром-маріонеткою Кремля.

Навіть тоді, коли Віктор Янукович, порушуючи домовленості з тодішнім президентом Віктором Ющенком, демонстративно скуповуючи продажні депутатські голоси та намагаючись сформувати конституційну більшість для перекроювання під себе Основного Закону, викинув з уряду міністрів-демократів Юрія Луценка (МВС) і Бориса Тарасюка (МЗС), Гриценко залишився на посаді.

Янукович, регіонали, соціалісти та комуністи, що сформували тоді парламентську коаліцію, були задоволені міністром Гриценком, а його задовільняла робота в антиукраїнському уряді.

2. Чому, перебуваючи на посаді міністра оборони в трьох урядах, він системно знищував обороноздатність ЗСУ?

Так, за часів, коли Гриценко очолював відомство, чисельність армії було скорочено на 75 000; розформовано боєздатні військові підрозділи; зруйновано систему мобілізації; військове майно та величезні ділянки землі продавалися за безцінь або віддавалися безкоштовно.

Харчуванням військовослужбовців почали займатись комерційні структури, наближені до регіоналів, які забирали собі понад 50% грошей, що виділялися. Таким чином була зруйнована здатність армії забезпечити солдат і офіцерів гарячим харчуванням в умовах ведення бойових дій, що і сталося навесні 2014 року після початку військової агресії РФ.

І головне, за сприяння міністра оборони Анатолія Гриценка,

Фото: glavcom.ua

за безцінь було продано за кордон

- літаків — 8 одиниць;
- гелікоптерів — 14 одиниць;
- авіаційних двигунів — 63 одиниці;
- ракетно-артилерійського озброєння — 16 564 одиниці;
- танків — 200 одиниць;
- БМП, БТР — 145 одиниць;
- стрілецької зброї — 461 077 одиниць;
- боєприпасів — 139,79 млн одиниць.

Особливо небезпечною для обороноздатності країни стала руйнація за безпосередньою уча-

За часів, коли Гриценко був міністром оборони, чисельність армії було скорочено на 75 000.

сті Гриценка системи протиповітряної оборони, яка дуже турбувалася майбутніх агресорів. Так, у сотні разів нижче реальної вартості були продані зенітно-ракетні комплекси С-300 — найкраще, що стояло на озброєнні нашої армії.

Прокуратура зупинила розгляд цих справ проти Анатолія Гриценка, пояснюючи, що сплив термін давності, але для злочинів

проти держави не повинно існувати терміну давності. Для відповідальності перед країною таких термінів також не має бути.

3. Чому Анатолій Гриценко, який на всіх телеканалах розповідає про свій «героїзм, патріотизм та професіоналізм» публічно виступив проти приєднання України до НАТО?

Після російсько-грузинської війни в серпні 2008-го, яка закінчилась окупацією Москвою значної частини цієї кавказької країни, стало зрозуміло що Кремль готовий реалізовувати свої зовнішні імперські амбіції, використовуючи військову силу, раптовість та маючи значну перевагу в силах і засобах.

На той же час припадає активізація діяльності керівництва держави, скеровані на приєднання України до НАТО з метою захисту від можливої агресії з боку РФ. Але Анатолій Гриценко, перебуваючи тоді на посаді Голови комітету Верховної Ради з питань оборони і національної безпеки, публічно підтримав регіоналів та комуністів, що довгий час блокували парламент з антинатівськими гаслами, заявивши про недоцільність вступу країни до Північноатлантичного Альянсу.

логічного розвантаження». Нігоян і Жизневський такого розвантаження не потребували.

6. Чому в умовах жорстокого протистояння влади і опозиції під час Революції гідності він вийшов з опозиційної фракції?

Протистояння на Майдані загострилося, здавалося, ще декілька днів — і влада переможе опозицію. Належність до опозиційної фракції тоді фактично була вироком для депутатів, що не зрадили свою країну. Більше того, знаючи про постійні спроби регіоналів, котрі мали величезні награбовані статки, перекуповувати депутатів, лідери об'єднаної опозиції «Батьківщини» знайшли моральний запобіжник.

Так, перед складанням депутатської присяги всі члени фракції «Батьківщина», до якої тоді належав і Гриценко, поклавши руку на Біблію, брали на себе зобов'язання: незважаючи на утихи, залишатись в опозиційній фракції та не зраджувати виборців або скласти свій мандат. Так перед відеокамерою, поклавши руку на Біблію, зробив і Гриценко. 14 січня 2014 року, побачивши, що в опозиції шансів небагато, щоб сховатись від майбутніх репресій та сподобатись Януковичу і його комуно-регіональній більшості, він виходить з опозиційної фракції «Батьківщина» і при цьому не складає мандат.

7. Чому протягом чотирьох років війни Анатолій Гриценко не наважився побувати в зоні проведення антитерористичної операції?

З інтерв'ю Анатолія Гриценка LIGA.net (<http://www.liga.net/politics/interview/otkudareyting-intervyu-s-analiem-gritsenko>) стало відомо, що протягом чотирьох років війни він не наважився не тільки побувати на фронті, а хоча б у самій зоні проведення АТО, навіть коли там уже не велись активні бойові дії. Пояснення Гриценка, що його хтось не пускав, чи заважали справи, є комічними та принизливими, тим більше для офіцера, яким він себе постійно позиціонує.

Тільки коли розпочалась президентська виборча кампанія, Гриценко наслідився приїхати в зону проведення Операції Об'єднаних сил в липні 2018 року для того, щоб на небезпечній відстані від передових позицій попозувати перед привезеними з собою операторами і фотографами.

Цю документально підтверджену інформацію Гриценко не може спростувати, тому, коли йому задають такі питання, намагається ганебно викручуватися, вигадуючи кожного разу нові брехливі пояснення своїх банальних злочинів, боягузства та зради.

● ЗНАЙ НАШІХ!

Учні Миколи Климовича представили свої роботи в Овручі.

Розмова з Леонідом Кучмою на виставці у благодійному фонді «Україна».

Не тільки українські президенти, а й у весь світ захоплюється картинами «солом'яного» художника

Закінчення. Початок на с.1

Кость ГАРБАРЧУК

Технологічний процес підготовки досить клопотливий, адже сировину майстер спочатку розрізає на частини, тоді варить і лише потім робить основу для майбутніх картин. Соломка стає придатна для того, щоб її розщеплювати за допомогою праски на смужки. Але кожну майбутню картину він спершу малює, а тоді вже береться творити із соломи. Рами для композицій виготовляє власноруч.

Найбільше майстрів до душі історична тематика, особливо період Київської Русі. Художні образи шукає у «Повіті минулих літ» та Біблії. На виготовлення однієї картини витрачає півтора-два роки. Пан Микола постійно вдосконалює майстерність, працюючи за своєю авторською технікою «аплікація із художньо обробленої соломою».

Подив та захоплення викликають його об'ємно-панорамні квіткові композиції з птахами. Якщо уважно придивитися, то видно, що у кожній роботі деталі настільки маленькі, що навіть скальпелем їх не завжди можна взяти. Тому, як пояснює майстер, часто доводиться використовувати звичайний медичний шприц. Така скрупульозна робота потребує терпіння та наполегливості. Приміром у картині «Давній сон» близько 12 тисяч дрібних фрагментів. І кожну соломинку треба було взяти та приkleїти! Щоб деталь лягла на своє місце, з нею потрібно зробити 5—7 технологічних операцій.

ЗЙОМКИ У ФІЛЬМІ «СИН ЛЮДСЬКИЙ» НАДИХНУЛИ НА «ГОЛГОФУ»

У майстра сотні робіт, і кожна по-своєму дорога та пам'ятна. Найулюбленіше творіння самобутнього художника — ікона «Голгофа». Досить цікава історія її народження. Під час однієї з поїздок в Іспанію у 2013 році Микола Климович жив разом з артистами та операторами, які знімали ху-

Почесне звання «Заслужений художник України» майстру вручив Віктор Ющенко.

**Над картиною «Голгофа»
Микола Климович
працював два роки.**

дожній фільм про життя Ісуса Христа «Син Людський».

— Режисер дон Дієго Суарес Моро запропонував мені невелику роль. Під час зйомок я спостерігав, як монтується фільм, і ніби по-новому подивився на життя Христа, — пригадує художник. — Біблійна тема тоді захопила мене, тому й уявся за картину «Голгофа», над якою працював два роки. Цю роботу виставляли у багатьох країнах, її бачили навіть у Голлівуді (США).

Його об'ємні самобутні картини на етнографічні, історичні та духовні теми експонувалися на обласних, всеукраїнських та міжнародних виставках і фестивалях

Страдницький шлях Ісуса Христа зобразив у «Голгофі».

народної творчості. Яскравими композиціями з української соломи захоплювалися

в Греції, Італії, Іспанії, США, Лівії, Німеччині, Болгарії.

У 2009 році Микола Климович отримав почесне звання «Заслужений художник України», яке йому присвоїв Президент Віктор Ющенко.

Свої вміння та знання талановитий майстер передає учням. Організував та очолив в Овручі Малу академію народного мистецтва і ремесел.

Зараз художник працює над композицією, яка символізує сьогодення — війну між Україною та Росією. Картина називається «Гріхопадіння двоголового змія». Як пояснює майстер, у художників епохи Відродження дракон символізував гріховність. Зміст твору в тому, що двоголовий орел перетворився у двоголового змія. І де сяде він, там кров і слози. Так було у Придністров'ї, Грузії, а нині — в Україні, яка у великому розpacі, адже ворог знищує її. Але знайшовся хоробрій воїн, який бореться із загарбником. І, впевнений, переможе його.

«Земля древлян».

У роботі «Давній сон» використано 12 тисяч деталей.

● ХОЧЕТЕ — ВІРТЕ, ХОЧЕТЕ — НІ

Повірте в себе — і всі шторми відійдуть!

Хвороба приходить до тих, хто склав крила

Американський лікар Лоуренс Ле Шан (на фото) у книзі «Рак — поворотний момент у житті» робить своєрідні висновки про причини недуги і її лікування

Оксана КРАВЧЕНКО

ПОМЕРТИ АБО ЗМІНИТИСЯ...

Головний підсумок тридцятирічної практики цього фахівця, який отримав освіту в галузі експериментальної психології, але працював клініцистом: онкологія — не смертельна. На основі аналізу психологічних аспектів історій хвороби понад 300 пацієнтів Лоуренс Ле Шан зумів виявити певні типові закономірності. Наприклад, лікар упевнений, що рак безпосередньо пов'язаний з внутрішнім станом особи. І якщо людина з якихось причин перестає бачити в своєму житті сенс, то реакцією організму на це заперечення беззмістового існування може стати хвороба.

Особливо часто, зауважив Ле Шан, онкологію виявляють у тих, хто раніше вів дуже активний спосіб життя, був до когось чи до чогось дуже «прив'язаний», а потім обставини різко змінилися. Відчуття непотрібності і запускає механізм руйнування. Такі факти переконали лікаря, що рак — це поворотний момент у житті людини, коли потрібно зробити вибір: померти або змінитися, щоб піти іншим шляхом.

Отже, якщо ви бачите, що кожен новий день не приносить щастя, то негайно кардинально змінюйте щось, хоча б лише для того, щоб не захворіти. Людина, у якої не все виходить у житті, яку переслідує хвороби, повинна сприймати мінливість долі як вказівну руку. Не заціклюйтесь на образах, негативних емоціях. Невдачі здатні навчати — отож своєму кривдникові, який довів вас до гніву, можна сказати: «Дякую за те, що ви мене вигнали з роботи,

відмовили мені в посаді... Мое життя змінило напрямок, і це — на краще».

Випадок із пацієнтом Ле Шана, якого звали Роберт, — прекрасний приклад. Чоловік був хорошим фахівцем, не скаржився на здоров'я, але у 65 років його відправили на пенсію. Роберт був упевнений, що вільний час він приділятиме онукам.

Коли людина з якихось причин перестає бачити в своєму житті сенс, то реакцією організму на це заперечення беззмістового існування може стати хвороба.

Але його син розлучився з дружиною, і малюків відвезли в інше місто. Життя для Роберта втратило сенс. Він не знат, чим зайнятися, байдуже блукав по дому, відчуваючи втому апатію. Здоров'я його різко погіршилося, і незабаром він дізнається про невтішний діагноз — рак. Потім хворий зустрівся з лікарем Ле Шаном, який після спілкування з Робертом зрозумів, що той втратив основний стимул у житті. Сеанси психотерапії виявили можливі напрями його подальшого саморозвитку. Лікар порадив чоловікові вступити в організацію, що займається соціальними проблемами осіб, які потребують допомоги. Спілкування з новими людьми, важливі обов'язки повернули йому інтерес до життя.

Щоб підтримувати себе у формі, Роберту довелося зайнятися спортом. На переживання просто не залишалося часу. І диво, пухлина зупинила ся в рості.

ЯКЩО ЖИТИ — ТО ЩАСЛИВО

Ле Шан дійшов висновку, що скількині до онкозахворювань люди дуже часто «живуть для когось», забуваючи про власні інтереси. У кожного з нас, вважає лікар, є на Землі своє призначення. Коли ми робимо те, до чого лежить душа, то отримуємо величезне задоволення. Якщо ж перебуваємо не на своєму місці, життя не приносить радості. У цьому випадку реакцією на рутинне існування може стати рак. Це останнє попередження, яке спонукає людину звільнити свої бажання, і тоді організм сам знаходить сили для боротьби, мобілізує захисні механізми. Радість і свобода у власній реалізації — найсильніші ліки.

Але рак, на думку Ле Шана, ставить умову: жити далі можна тільки щасливо. Згадайте найрадісніші моменти, подумайте, що саме колись приносило вам вітху, постараїтесь відтворити її. І байдуже, що для цього комусь доведеться змінити місце проживання, залишити звичне середовище. Сміливо будуйте нове життя — таке, в якому вам буде комфортно і затишно, де ви будете насолоджуватися кожною хвилиною. Так Ле Шану вдалося повернути до життя багатьох безнадійних з точки зору медицини онкохворих. Адже позитивні емоції пробуджують, зміцнюють захисні сили організму. А ті, кому не вдалося подолати недугу, бодай завершуючи свій земний шлях, здійснили заповітні мрії.

● ВАЖЛИВО ЗНАТИ

Стоматологи кажуть: «Іноді розумніше видалити»

Головний медик України Уляна Супрун разом із щелепно-лицевим хірургом Євгеном Фесенком пояснюють, як запобігти проблемам із зубами мудрості

Муки ці відомі багатьом людям віком від 16 до 26 років. І, як стверджують лікарі, страждання наші марні. Зуби мудрості — зайві,rudimentarni, вони еволюційно втратили своє значення, оскільки у нас зменшилися розміри щелеп, що пов'язано з переходом на більш м'яку їжу. І місяця для «восьмих» зубів практично не залишилося. Ось чому вони часто ростуть криво та навскіс і їх мають не всі люди.

не ускладнення — це запалення слизової (перикороніт), яке пацієнти помилково розцінюють як «прорізання зуба мудрості». Насправді ці зуби вже є такими, що «виросли» (частково чи повністю), оскільки корені вже сформовані. А дискомфорт чи біль виникає як результат травми слизової або недостатнього очищення цієї ділянки та розвитку гострого чи хронічного запалення.

Найчастіші прояви пери-

Фото google.com.ua.

Зуби мудрості — зайві,rudimentarni, вони еволюційно втратили своє значення, оскільки у нас зменшилися розміри щелеп.

Лікар може запропонувати видалити зуб мудрості, якщо: у прилеглих м'яких тканинах розвиваються гнійно-запальні процеси; при розвитку кіст щелепи чи пухлин; у випадку постійного травмування слизової оболонки порожнини рота тощо. Також є ортодонтичні показання, наприклад при скучності зубів або їх зміщенняні.

У віці 7—11 років лікар може спрогнозувати, чи вистачить місяця в нижній щелепі для прорізування зубів мудрості. Якщо його виявиться недостатньо — показано видалення. Якщо зуб мудрості «захворів» (є карієс, пульпіт чи періодонтит), то в такому випадку лікування не призначається, за справу береться хірург. Зуби мудрості мають незначну жувальну ефективність, кореневі канали тяжко проходінні, тож доцільніше їх видалити.

Найпоширеніше хірургіч-

короніту: біль при ковтанні, важко відкривати рот; підвищення температури тіла; неприємний присmak і запах.

Для того, щоб полегшити біль, рекомендується часто полоскати порожнину рота розчинами антисептиків (наприклад, водним розчином хлоргексидину), приймати нестероїдні протизапальні препарати (але не більш як 3—5 днів). І обов'язково треба якнайшвидше проконсультуватися зі стоматологом щодо подальшої тактики лікування.

Найпопулярнішим міфом щодо видалення зубів мудрості є той, що начебто вони пов'язані з роботою серця і це може йому зашкодити. Насправді до порушень — розвитку інфекційного міокардиту — може привести тільки зуб із вогнищем хронічного запалення. І хірургічне втручання у цьому випадку принесе користь.

Велика сторінка для Пані

● РУКОДІЛЬНИЦЯМ

«Пломеніють ягоди калини...»

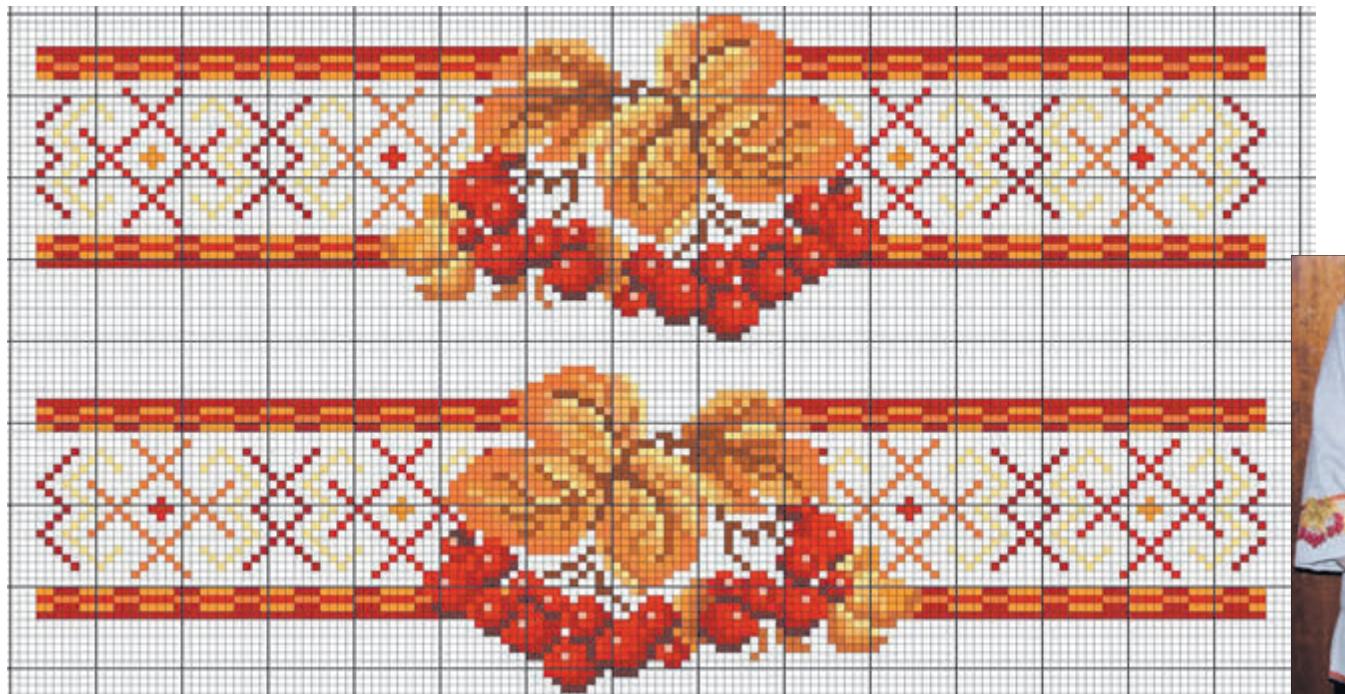
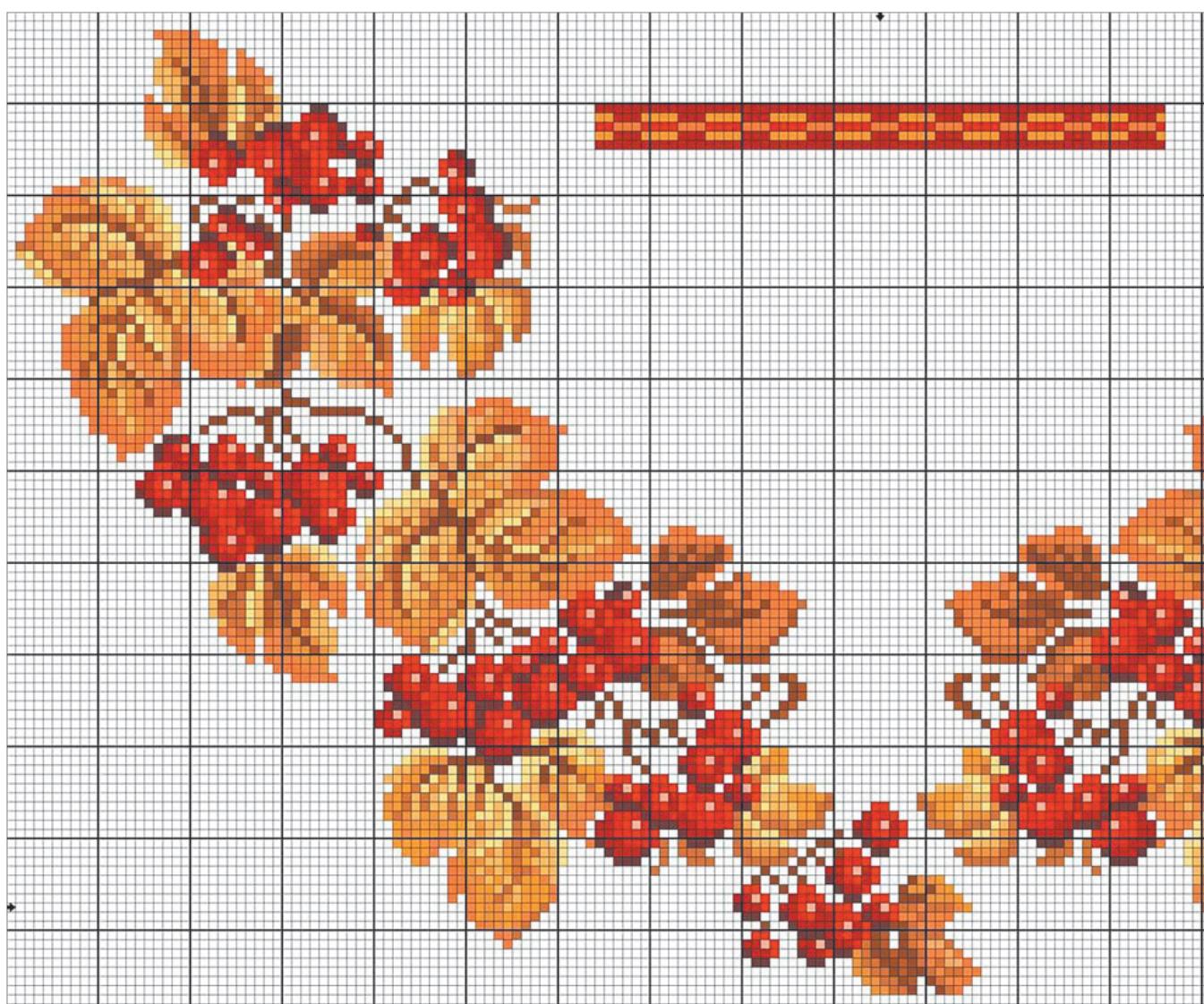

фото royal-exclusive.com.ua

Схема i.pinimg.com.

● БУДЬ СТИЛЬНО!

Теплі, зручні, модні

Аби холод не застав вас зненацька, подбайте про зимове взуття заздалегідь. Кожен із нас, обираючи чоботи, хоче, щоб ноги в них не мерзли, не промокали і не втомувалися, та й за новинками моди намагаємося стежити. Щоправда, не завжди пам'ятаемо, що вони мають ще й пасувати до фігури

Щоб носити обновку із задоволенням, требується підібрати розмір, а й модель, інакше чоботи будуть підкреслювати недоліки і дисонувати з образом.

До коліна

Ідеальний варіант для жінок низького зросту з повніватими ногами. Надавайте перевагу взуттю зі стійким кабуком.

До середини літки

Це класика. Особливо такі чоботи полюбляють невисокі дами. Якщо ж у вас широка ступня, обираєте квадратний кабук.

Вищі коліна

Такі моделі ідеально підійдуть високим і струнким, адже прекрасно підкреслюють фігуру.

Гостроносі

Вдалий вибір для маленьких ніжок, бо візуально видовжує їх.

На пласкій підошві

Чоботки без підборів личитимуть високим дівчатам. У такому

«Єдиний спосіб жити далі – не дозволяти спогадам мучити себе».

Габріель Гарсія МАРКЕС, колумбійський прозаїк, журналіст, видавець і політичний діяч, лауреат Нобелівської премії з літератури 1982 року.

● ДОМАШНЯ АКАДЕМІЯ

Щоб сон був здоровим

фото polotneca.ua/ua/pos...

Мрія кожної господині...

Вибір і купівля постільної білизни — досить клопітне завдання. Адже якщо колір, розмір і візерунок на тканині — справа смаку, то матеріал, з якого пошила білизна, потребує особливої уваги

Насамперед варто зрозуміти різницю між матеріалом і волокном. Не маючи достатніх знань, покупець ризикує бути обманутим. Виробник може вказати на етикетці як спосіб плетіння ниток у волокні, так і склад самої тканини. Для прикладу: якщо написано «сатин», це не означає, що цьому треба вірити. Ступінь «натуральноті» можна з'ясувати лише за процентним співвідношенням матеріалів, з яких його виготовлено.

Основні натуральні тканини, що використовуються при пошифті постільної білизни, — бавовна, льон і шовк. Останній реклами не потребує. Це дорогий, благородний матеріал, дуже присмінний на дотик. Шовк позитивно впливає на людський організм. Постіль з нього виглядає вишукано. Однак догляд за нею краще довірити хімчистці. Там її очистять, випрасують, не пошкодивши волокон. Проти таку білизну в домашніх умовах потрібно тільки вручну.

Льон — дуже популярна тканина. Після багаторазового прання зберігає свій першінний вигляд. Сам матеріал стає тоншим і ніжнішим, але не втрачає яскравості барв. Дуже часто льон змішується з віскозою або бавовною.

Ранфорс. У його виготовленні використовують тонку бавовняну нитку, що надає близьку виробам. Його ще називають «цільною бяззо», бо плетіння ниток подібне, але ранфорс цільніший за структурою і дорожчий.

Штучні волокна — тенセル і бамбук.

Виготовляються з волокон евкаліпта і бамбука. Ці тканини дуже ніжні на дотик, високоякісні, але дорожчі за інші.

До них також належить віскоза.

Ситець і батист. Дуже популярні тканини, але не втримують багаторазового прання. Тому для повсякденного використання не підходять.

взутті ви почуватиметеся комфортно і не комплекуватимете через свій згіст.

Масивні

У таких моделях дизайнерам вдалося неможливе: поєднати брутальність і хіночність. Іх не варто носити жінкам старшого віку, а також тим, у кого надто тонкі ноги.

Широкі халави

Якщо ви худенька — ця пара не для вас, шукайте чоботки з призібраними халавами і тонким кабуком-«шипількою». Для повних підійдуть прямі моделі зі стійким кабуком.

Правильно підібране взуття вдало приховає дефекти вашої фігури і продемонструє бездоганний смак.

БОЛЮЧА ТЕМА

Шлях в аборту кімнату

Закінчення. Початок на с. 16

Олена АЛІЄВА,
baltwillinfo.com

У скронях у мене стукало, і кожен удар відгукувався бажанням відмовити, хоч щось сказати, врятувати поки ще живого малюка. Можливо, довгоочікуваного хлопчика, про якого батько його не знає. І раз у раз спливав УЗД-кабінет три роки тому і сказана мені з теплою усмішкою фраза лікаря: «Он тобі твій малюк має ручкою: привіт, мамо!» — і маленький силует на екрані з п'ятма відстовбурученими пальчиками. Термін тоді теж був 10 тижнів.

...Я молила Бога, щоб жінку, яка прийшла зі мною, забрали першою, сподіваючись, що наодинці хоч щось зможу сказати матері трьох доньок. Але абортницю покликали першою... І почулося швидке лопотіння шльопанців по кафельній підлозі, стрімко згасала остання надія малюка і останні удари його маленького, ще живого і, впевнена, абсолютно здорового серця.

— Не плач... У тебе ще буде маля! — почувся голос жінки, що залишилася зі мною.

— Я не за себе... — почула свій здивлений голос, оплакуючи ще живого і свою безмежну слабкість.

У руки лікарів віддавала я себе, наче в руки ворогів, розуміючи, що ніколи більше не хочу сюди приходити. У цю операційну, де пахне смертю, безмовними криками немовлят, що роздираються наживо, і наркозом для їхніх матерів. І не хочу більше бачити цих застиглих, порожніх, байдужих поглядів медиків, які ніби перебувають під наркозом постійно.

Все пройшло швидко: нас трьох «обробили» за півгодини. Пам'ятаю, в наркозному тумані до мене долітали уривки телефонної розмови абортниці з донькою, її веселий сміх: «Я скучила за тобою, донечко».

Я тільки й почула свій подих: «Як

мені шкода вашу лялечку... А раптом це був хлопчик?» — і її глухе мовчання.

Як би мені хотілося повернутися в ту хвилину, коли вона тільки увійшла в палату. Подивитися їй в очі і запитати: «А ви щасливі?» Мама трьох дівчаток, кохана чоловіком, не позбавлена краси і, гадаю, здоров'я, всім виглядом своїм відповідала на це запитання.

Ну, що ж... Радій поки... Тут ти своє щастя сьогодні і залишиш.

Не можна, кажуть, на чужому нещасті щастя побудувати, а вже на кістках невинного немовляти тим більше. Люди, прокиньтеся! Не має жінка морального права розпоряджатися

Збережіть дитя — і здивуєтесь, як влаштує все Творець: і чоловіка гарного пошле, щоб оберігав вас, і людей добрих, щоб підтримували вас у скрутну хвилину.

життям або смертю іншої людини, навіть тієї, що всередині неї. Відсічі собі руку або ногу, виріж нирку — це твоя справа, оскільки це твое тіло. Але дитина — не твое тіло...

Біжіть дружині від чоловіків, які штовхають вас на таке, і від родичів таких. Збережіть дитя — і здивуєтесь, як влаштує все Творець: і чоловіка гарного пошле, щоб оберігав вас, і людей добрих, щоб підтримували вас у скрутну хвилину. Аби лише ви з гордіні своєї не побоялися просити допомоги.

Вже скільки говорено, що якщо даетесь дитина, то знайдеться засоби, щоб підняти і виховати її. Чоловік мало заробляє? А ви залиште дитину і побачите: або чоловік підніметься по роботі, або підробіток хороший трапиться, або благодійник з'явиться якийсь. Аби праці не боялися і Бога про допомогу просили. Звідки знає-

те, що буде з вами в майбутньому?

Хоче скаже подумки: «Не знаєш ти життя нашого і пишеш, не розуміючи проблем наших».

Я не знаю, але є над нами Той, Хто знає і бачить усі: і сьогодення, і майбутнє; і душі, і серця наші, і думки, і проблеми. І печеться про добропоруб кожного з нас більше, ніж ми самі.

А мати, яка ввібає свою дитину в утробі, — повірте, гірше для Нього за всякого педофіла, маніяка-вбивці, терориста і злодія. Тому що ці не віднімають життя у ще невинних...

І тому не сподівайтесь отримати те, заради чого ввібаєте. Жінка, яка зберігає красу таким чином, заслужить собі хворобу тяжку. Та, що надіється жити в благополуччі, не обтяжуючи себе ще однією дитиною, все життя в результаті буде «тягнути лямку», ледве зводячи кінці з кінцями. Потуратиме чоловікові своєму — таким чином усе життя і буде мучитися. У будь-якому випадку не отримає бажаного...

Навіть якщо раптом отримає, принеси таку жертву, втридорога доведеться заплатити їй за це. Або здоров'я позбудеться, або тих дітей, що вже має, або благополуччя своє і всякий шанс досягти його, або чоловік почне пити так сильно, що намучиться з ним дружина більше, ніж намучилася з б зусіма вбитими нею дітьми, якби зберегла їх. Або все добре буде і в чоловіка, і в дружині, але діти їхні не народять дітей взагалі, або народять хворих, або якось інакше будуть мучитися. Називайте це, як хочете: розплатою, чи кармою, чи збіgom, але так буде. І блага нам не варто чекати після таких справ та скаржитися на долю свою після цього немає права.

Все це мала я сказати тій жінці, що віддається на «процедуру», а не дивитися мовчкі їй у спину і оплакувати тоді ще живе дитя.

Прости мене, Господі!

Хочете висловитися з приводу цієї публікації чи маєте іншу думку — пишіть нам: 43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13 або tsikava.gazeta@gmail.com.

CIM «Я»

Щоб малюк не хвилювався

«Кількість батьків, які дійсно вважають, що їм потрібен посібник із виховання дітей, на жаль, усе меншає. Дорослі керуються інстинктами. Наведу приклад хваленого інстинкту. Одна мама йшла разом із хлопчиком, що «тільки вчора на світ народився», якому хотілося досліджувати чудовий світ навколо себе. Він зупинився біля вітрини і збирався постоюти трохи біля неї. Напевно, мама піддалася інстинкту, коли сказала: «Якщо ти зараз же не підеш далі, я піду від тебе і більше ніколи не повернуся!» Думаю, якби вона прочитала хоч одну розумну книжку, то би знала: щоб виростити добре виховану дитину, потрібно стежити за тим, щоб малюк даремно не хвилювався...» — так писала Астрід Ліндгрен, славетна дитяча письменниця, яка народилася 100 років тому

Оксана
КОВАЛЕНКО,
мама

Я теж страшенно не люблю, коли діти хвилюються, страждають через батьківську необережність чи імпульсивність. Вони такі ніжні і довірливі, вони наснажують нас на Діво і Любов, а ми буваємо такими марнославними, вважаючи, що дорогі іграшки, гарний одяг і повний вітамінів шлуночок — це супердосягнення. Виховання — такий невловимий процес, що відбувається навіть тоді, коли є геть невдалим. Ось батько купує в крамничці м'ясо (щойно забрав із садка двох дітей). Менший торкається пальчиком помідорчиків чері і чудується: «Тату, дивися, які ж вони маленькі!» Батько кидає оком і тут же б'є сина по руці: помідори ж бо по 100 грн за кілограм. Інстинкт... Татові ніколи вникати. Синові з повними сліз очима геть незрозуміло, що він зробив не так. Йому так боляче. Добре, якщо батько знайде можливість «компенсуватися»... Багато що робимо не так у вихованні через іншій фокус уваги. Начебто народилися дорослими дядьками і тітками: начебто ніколи не качалися у листопадовому листі, забувши про новий одяг, начебто не хотіли йти бордюром, коли мама запізнювалася на роботу, начебто не намагалися підманити... У психології є така тактика — присісти і глянути на світ із висоти «дитячого польоту», згадати все. А ще є тактика обліку сказаного. Відзначати позитивне і критич-

не, адресоване дитині, — буквально рахувати, якого більше, — і додавати доброго. («Не криви спину, коли пишеш, як Кошій якийсь!») — «Гарні палички у тебе, тільки сядь рівніше, бо палички поки що гарніші за спинку!») Не треба мати великого досвіду, щоб знати, як впливає критика: взяти її до уваги дуже тяжко, якщо порада змінити щось інтонаційно жорстка й обрамлена неввічливо. Навпаки,

Саме постійні «смикання» дитини додають їй зайового хвилювання.

хочеться ще й щось зробити всупереч маминим (татовим) словам. Якщо ж людина спочатку підкреслює те добре, що бачить, а потім додає щось на кшталт «мені б ще хотілося...» — це вже інакший стиль взаємодії.

Саме постійні «смикання» дитини додають їй зайового хвилювання. Звести їх до мінімуму — це гарний вихід. Коли бачимо, що малюк щось робить не те, але це не загрожує тяжкими наслідками, — не поспішаймо його направляти, бо йому потрібен отой власний досвід помилок. Велике завдання батьків — наочити обирати, приймати виважені рішення — дати синам і донькам можливості помилитися.

Маєте що додати чи заперечити, пишіть: okovalenko74@gmail.com або ж на tsikava.gazeta@gmail.com.

● ЗІРКОВЕ ІМ'Я

У дорослому Маколею досі впізнають малого Кевіна. Але, вочевидь, задоволення це йому не приносить.

На екрані він влаштовував пастки для бандитів, але сам не оминув життєвих капканів

Інколи, щоб потрапити на Олімп, не потрібні десятиліття праці та відчайдушних ризиків. Є обранці долі, яким Бог дав стільки таланту, що важко донести, а ще посадив саме в тому місці, де його найкраще видно. Це повністю описує кар'єру Маколея Калкіна, актора, який став символом Різдва для більшої частини планети. Щоправда, хлопець таки скотився з цієї міфічної гори на грішну землю й, можливо, навіть занадто низько

Леонід ОЛІЙНИК

У другій частині легендарного фільму «Сам у дома» головний герой, 10-річний Кевін Маккаллістер, помилково летить без батьків у місто своєї мрії — Нью-Йорк. Маленький білявий актор, який зіграв цього персонажа, насправді народився в цьому місті на Манхеттені в багатодітній родині: у Маколея четверо братів і дві сестри. Звісно, перший поштовх його успішній кінокар'єрі дали батьки (щоправда, згодом вони її й зруйнували) — бродвейський актор Христофор Калкін і телефоністка Патрісія Бантрап. Хоча великих коштів у сім'ї не було і жили вони в маленький квартири, хлопчика активно розвивали. Він займався танцями, відвідував театральну студію і вже в чотири роки виступав на сцені.

Дитина виявилася здібною, тож згодом її помітили рекламники та кінематографісти. Однією з перших стрічок Маколея стала комедія «Дядечко Бак» про ледачого, доброзичливого холосляка, якого через безвідільні попросили побути з дітьми. Саме цей знімальний майданчик був відправною точкою для зовсім юного таланту, адже його помітив сценарист, продюсер і режисер Джон Гюз, який якраз завершував сценарій «Сам у дома». Калкін ідеально підійшов на роль головного героя. Звісно, не можна сказати, що успіх картини забезпечила лише

бездоганна гра хлопчика. Добрий, динамічний сценарій і професійна робота всіх учасників кінопроцесу принесли стрічці рекордні касові збори для цього жанру — майже півмільярда доларів за 29 тижнів. Щоб гра Маколея була реалістичною, Джо Пеші, який зіграв бандита

В сукупності хлопцю вдалося заробити близько 35 мільйонів доларів.

Гаррі, робив усе, аби хлопець справді його боявся і навіть одного разу прокусив йому палець. Юна зірка проблем режисера та продюсерам майже не створювала, а от батько актора Христофор добряче пограв на нервах авторів картини. Він і згодом активно продюсував дитину, переймаючись насамперед її гонорарами, і не даремно: в сукупності хлопцю вдалося заробити близько 35 мільйонів доларів. До речі, як писала преса, через декілька років подружжя розійшлося, тому що Патрісія звинуватила чоловіка в акторських невдачах сина. Так чи інакше, роль у двох фільмах «Сам у дома» для Маколея була вершиною його кар'єри. Він знімався і далі, був чи не найдорожчим неповнолітнім актором, але картини з його участю

тільки інколи навіть не окуповувалися, а самого парубка декілька разів номінували на антипремію за найгіршу чоловічу роль.

У віці 13 років через сварку батьків Маколей вирішує зробити паузу в кінотворчості, яка затягнулася до сьогоднішнього дня. Він знімався у кліпах, реклами й навіть у кількох фільмах — втім, навіть близько не зміг повторити дитячого успіху. Чотири роки виступав зі своїм рок-гуртом The Pizza Underground. Стадіонів не збирав, а один із концертів не встиг навіть початися, бо глядачі закидали музикантів бляшанками з-під пива. На цей час він виглядав, як типовий наркоман, і навіть не приховував своєї залежності.

В особистих справах Калкіна, як це прийнято в голлівудських зірок, також нема стабільності. У сімнадцять літ він одружився з актрисою Рейчел Майнер такого ж віку, з якою дружили з дитинства. Щоправда, цей шлюб протримався не довше трохи років. Потім він зустрічався із колегою по цеху Мілою Куніс, яка, до речі, народилася в Чернівцях (щоправда, вкрай негативно завжди відгукувалася про Україну і рідне місто). Ці стосунки тривали 9 літ. Кажуть, що розлучення Маколей переживав дуже важко і навіть, як писали в пресі, у 2012-му намагався накласти на себе руки, напившись таблеток.

Нині актор наче впорядкував своє життя: проблеми з наркотиками й алкоголем принаймні не видає обличчя. Переконує журналістів, що «чистий». Започаткував новий проект Bunny Ears про здоровий спосіб життя. Підстригся і став схожим на себе в дитинстві. Його почали частіше впізнавати, зізнається, що не може спокійно пообідати в ресторані, бо всі відвідувачі заглядають йому в рот.

● НЕСПОДІВАНІЙ ПОВОРОТ

Вистрілити й не поцілити

Закінчення.
Початок на с. 16

Віктор ГРЕБЕНЮК
оповідання зі збірника
«Донбаські новели»
(видавництво «Вежа-Друк»,
Луцьк)

— Ну, дай Бог промахнутися... — тихо сказала Аліса, закинула за плече свій ремінгтон і пішла не оглядаючись.

Сєва замкнув дім, закинув за плече свій мак-міллан і пішов у другий бік. «Не промахнеться, — лише подумав. — У неї десь влучень із десяти». ...У подальшому, служачі в добровольчому батальо-

Сагайдак, лежить у напівзруйнованому будинку. Мабуть, сиротинець якийсь на краю зеленої зони. Під ногами ведмедик без руки, безголова жира, яскраві малюнки в пошматованіх альбомах... Одяг рівними стосиками складено на полицях... Видно, поквапом війджали. Та вже не повернуться: після артобстрілів одних кінат нема, інші втратили стіни, шматки стін, мовби якась величеська потвора відкушувала й відгризала.

А так — мир. Тиша, аж у вухах дзвенить. Не віриться, що кілька тижнів тому на Донбасі вирувала війна. І це його завдання вже не знати для чого й потрібне. Лежить, визирює, прицілюється, та, правду ка-

“ Вони знали думки, звички, манери одне одного.
І манеру стріляти.

ні, Сєва двічі довідувався про Алісу. Як снайпер про снайпера. Вони ж не просто мовчали довгими роками, вони знали думки, звички, манери одне одного.

І манеру стріляти. Адже кожен знатець своєї справи, і снайпер теж, має власний стиль, помітний, може, лиш іншому майстрові. Тож коли повертається із завдання і бачив офіцерів, убитих одиничними пострілами, двічі визначив: Аліса поруч. З її дорогущим ремінгтоном, прекрасною оптикою не так близько, звичайно ж, навіть до двох кілометрів буде, та все ж відчував присутність рідної людини. Потім, нарешті, її перекинули десь-інде, а згодом і його звідтіля, тож вісточок більш не було.

...Тепер Сєва, позивний

жучи, стріляти ні в кого і ні для чого.

Підвівся, встав і виглянув у кімнату. Дзень! — луснуло на скалки дзеркало посеред кімнати.

«Вона!» — відсахнувся за перстинок.

Пошарив по комбінезоні, сів, увімкнув телефон, знайшов номер.

— Аліса, дорогая, как я рад. Ты все-таки ошиблась. Это было моё отражение, не я.

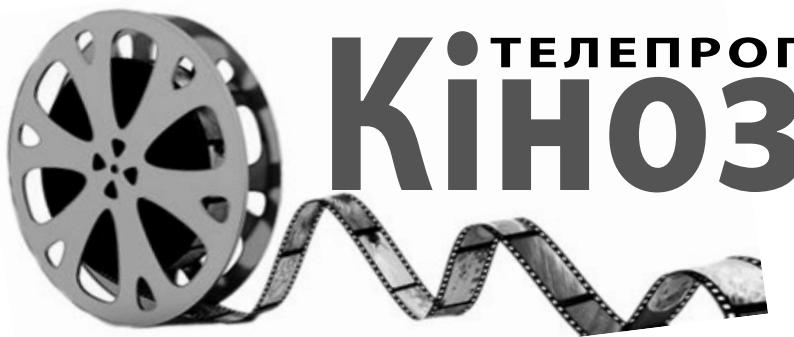
Аліса мовчала, та він упізнав її мовчання.

...Сєва не повернувся в частину.

Двері старої садиби в передмісті Донецька зустріли його відчиненими, з кухні чулочі зі шкварчання її пахучої яєчні з шинкою, а шахівниця на ганку була готова до нової партії.

Фото bivo.kz

ТЕЛЕПРОГРАМА Кінозал

26 листопада — 2 грудня

1+1, ІНТЕР, ТРК «УКРАЇНА», СТБ, ІСТВ,
НОВИЙ КАНАЛ, МЕГА, К-1, 2+2, ZIK

ТЕЛЕЗІРКА

«Савік Шустер Студії» скасували штраф розміром 13 мільйонів гривень

Сталося це за тиждень до 22 листопада — дня, коли її засновник відзначає своє 66-ліття

Оксана КОВАЛЕНКО

Савік Шустер і далі дуже цікавиться Україною. В кінці вересня зірковий тележурналіст побував на книжковому фестивалі у Дніпрі, де на сцені форуму розповідав місцевим мешканцям про емоційні настрої українців різних областей і про те, як змінити життя на краще. З промовою про громадянське суспільство виступав і перед киянами та львів'янами

Одночасно Шустер презентував свою книгу «Свобода слова проти страху та приниження. Соціальний експеримент у прямому ефірі і перша карта емоцій України». Результат, який він обговорює, — 67% лю-

Сьогодні Шустер схожий на Ейнштейна, тому друзі при зустрічі з ним жартують: «Висунь язика — ми тебе сфоткаємо!»

Савік Шустер не приховує туги за телебаченням і бажання працювати над новими українськими проектами, однак «не з олігархами».

дей живуть, сподіваючись на завтрашній день, 17% — у страху і майже 19% почиваються приниженими.

Загалом за півтора року відсутності в нашій країні Савік Шустер, окрім того, що

писав про Україну, взявся знімати історичний фіلم в Індії, вивчає санскрит, удо- сконалює англійську. Він не приховує туги за телебаченням і бажання працювати над новими українськими

проектами, однак «не з олігархами».

Напередодні, після 3 років судової тяганини(!), Верховний Суд України прийняв остаточне рішення щодо справи «Савік Шустер Студії»: штраф розміром 13 мільйонів гривень скасовано. Про це повідомила 15 листопада прес-служба студії на своїй сторінці в соцмережі Facebook.

Однак суд не задовольнив іншу вимогу адвокатів — визнати перевірку податкової служби незаконною. Власне, ця перевірка й спричинила закриття однієї з найрейтинговіших публіцистичних програм в Україні.

До речі Савік Шустер (при народженні — Шевеліс Шустеріс) — журналіст із канадським та італійським громадянством, який народився 22 листопада 1952 року у Вільнюсі, володіє литовською, російською, англійською, французькою, італійською, івритом, німецькою, розуміє, але не говорить українською.

ВІВТОРОК, 27 ЛИСТОПАДА

1+1

06:30, 07:10, 08:10, 09:10 «Сіданок з 1+1»
07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 16:45, 19:30 ТСН: «Телевізійна служба новин»
09:30, 11:10, 12:20 «Одруження насілля»
13:05 «Міняю жінку - 8»
14:40 «Сімейні мелодрами»
15:45 Т/с «Мое чуже життя»
17:10 Т/с «Величне століття. Нова волода́рка»
19:20 «Секретні матеріали»
20:35 «Чистопис 2018»
20:45 Т/с «Жити заради кохання»
21:45, 23:45 «Інспектор. Міста»

ІНТЕР

06.00 Мультфільм 06.15, 22.00 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з інтером» 10.10 Т/с «Перша спроба» (16+) 12.30 X/Ф «ГРАВ ЧОТИРИ РУКИ» 14.50, 15.50, 16.45 «Речідок» 18.00, 19.40 Ток-шоу «Стосується кожного» 20.00, 01.45, 05.15 «Подробиці» 21.00 «Речідок. Особливий випадок» 23.50 X/Ф «ВІЛТКУ Я ВІДДАЮ ПЕРЕВАГУ ВЕСИЛЛЮ» (16+) 02.30 Т/с «Банкірка» 03.25 «Орел і Решка. Шопінг» 04.45 «Тор Shop»

УКРАЇНА

06:30, 07:10, 08:15 Ранок з Україною

НОВИЙ КАНАЛ

07:00, 08:00, 09:00, 15:00, 19:00, 23:00 Сьогодні
09:30 Зірковий шлях
10:30 Свекруха або невістка
11:20 Реальні містички
13:20, 15:30 Агенти справедливості 16+
16:00 Історія одного злочину-4 16+
18:00 Т/с «Лікар Ковалчук 2»
19:50 Ток-шоу «Говорить Україна»
21:00 Т/с «Хто ти?»
23:20 Без паніки

СТБ

07:00, 15:25 Все буде добре!
09:05, 19:00 Т/с «Коли ми вдома. Нова історія»

10:05, 20:00, 22:35 МастерШеф 12+

13:05 Битва екстравеснів. Чоловики проти хінок 16+

17:30, 22:00 Вікна-Новини

18:00 Один за всіх 16+

МЕГА

06.00 Бандитський Київ 07.40, 13.40 Правда життя 08.30 Дікі острови 09.45, 17.35 Наглядачі заповідника 10.40 Скептик 11.40 Приховані реальність 12.35, 19.40 Речовий доказ 14.50, 23.40 Великі танкові битви 15.45, 21.45 Полювання на рибу-монстра 16.40, 22.45 Цікаво.com 18.45 Битва

ІСТВ

07:00, 07:55 Kids Time
06:40 М/с «Том і Джеррі шоу»
08:00 Київ вдень та вночі 16+

09:00 Т/с «Кохання напрокат»
09:50 Т/с «Відчайдушні

насліп»
10:50, 17:15 Ураганний світ»

12:55 Відеобібія
13:10 Х/Ф «ПОСИЛКА»

15:05 Х/Ф «РОБОКОП-2»

19:25, 20:30 Т/с «Ментівські війни. Харків»

2+2

06:00 Мультфільми
08:00 «Помста природи»
08:25 Т/с «Мушкетери»
09:30, 18:15 «Спецкор»
10:10, 18:50 «ДжедАй»
10:50 Т/с «Опера за викликом-2»
14:45 Х/Ф «ТАКТИЧНА СИЛА»
16:20 Х/Ф «РОБОКОП»
19:25, 20:30 Т/с «Ментівські війни. Харків»
21:35, 23:20 Т/с «Кістки-2»

ЗІК

07.00 Перший про головне. Ранок. Дайдже

стором 07.15 Дитяча програма «Ідемо разом» 08.00, 09.00, 11.00 Перший про головне. Ранок. Новини 08.15, 09.10 Д/Ф «Дзеркало історії» 09.55, 11.15, 13.15, 16.10, 17.15, 18.10 Перший про головне. Коментарі 12.05 Доказ 13.00, 15.00 Перший про головне. День. Новини 15.15 Пестуни долі 15.20 Між своїми

16.00 Перший про головне. День. Дайдже

17.00, 19.00 Експи 16+
21:00 Пацанки. Нове життя 16+

23:30 Х/Ф «ПІДПІЛЬНА АРЕНА»

СЕРЕДА, 28 ЛИСТОПАДА

1+1

06:30, 07:10, 08:10, 09:10 «Сіданок з 1+1»
07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 16:45, 19:30 ТСН: «Телевізійна служба новин»
09:30, 11:20, 12:20 «Одруження насілля»
13:10 «Міняю жінку - 8»
14:45 Т/с «Сімейні мелодрами»
15:45 Т/с «Мое чуже життя»
17:10 Т/с «Величне століття. Нова волода́рка»
19:20 «Секретні матеріали»
20:35 «Чистопис 2018»
20:45 Т/с «Жити заради кохання»
21:45, 23:45 «Інспектор. Міста»

ІНТЕР

06.00 Мультфільм 06.15, 22.00 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з інтером» 10.10 Т/с «Перша спроба» (16+) 12.30 X/Ф «ГРАВ ЧОТИРИ РУКИ» 14.50, 15.50, 16.45 «Речідок» 18.00, 19.40 Ток-шоу «Стосується кожного» 20.00, 01.45, 05.15 «Подробиці» 21.00 «Речідок. Особливий випадок» 23.50 Х/Ф «ФОТО НА ДОКУМЕНТИ» 02.30 Т/с «Банкірка» 03.25 «Орел і Решка. Шопінг» 04.50 «Тор Shop»

ІСТВ

06:30, 07:10, 08:15 Ранок з Україною

09:00 Один за всіх 16+

10:00, 20:00, 22:35 МастерШеф 12+

13:10 Битва екстравеснів. Чоловики проти хінок 16+

15:30 Все буде добре! 12+

17:30, 22:00 Вікна-Новини

18:00 Один за всіх 16+

19:20 Сьогодні

20:30 Зірковий шлях

21:00 Свекруха або невістка

22:00 Реальні містички

23:00 Агенти справедливості 16+

23:30 На слід

24:00 Світ навівирот - 10:

Бразилія

24:30 Сьогодні

25:00 Світ навівирот - 10:

Бразилія

25:30 Сьогодні

26:00 Сьогодні

27:00 Сьогодні

28:00 Сьогодні

29:00 Сьогодні

30:00 Сьогодні

31:00 Сьогодні

32:00 Сьогодні

33:00 Сьогодні

34:00 Сьогодні

35:00 Сьогодні

36:00 Сьогодні

37:00 Сьогодні

38:00 Сьогодні

39:00 Сьогодні

40:00 Сьогодні

41:00 Сьогодні

42:00 Сьогодні

43:00 Сьогодні

44:00 Сьогодні

45:00 Сьогодні

46:00 Сьогодні

47:00 Сьогодні

48:00 Сьогодні

49:00 Сьогодні

50:00 Сьогодні

51:00 Сьогодні

52:00 Сьогодні

53:00 Сьогодні

54:00 Сьогодні

55:00 Сьогодні

56:00 Сьогодні

57:00 Сьогодні

58:00 Сьогодні

59:00 Сьогодні

60:00 Сьогодні

61:00 Сьогодн

ЧЕТВЕР, 29 ЛИСТОПАДА

1+1

06:30, 07:10, 08:10, 09:10 «Сніданок з 1+1»
07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 16:45, 19:30 ТСН: «Телевізна служба новин»
09:30, 11:20, 12:20 «Одруження наспіл»
13:20 «Міняю жінку»
14:45 «Сімейні мелодрами»
15:45 ТС «Мое чуже життя»
17:10 ТС «Величне століття. Нова волода»
19:20 «Секретні матеріали»
20:35 «Чистопис 2018»
20:45 ТС «Хити заради кохання»
21:45 «роши 2018»
22:30 «Право на владу 2018»

ІНТЕР

06.00 Мультифільм 06.15, 22.00 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з Інтером» 10.10 ТС «Дружина генерала» 12.30 Х/Ф «АС ЗАСІВ» 14.50, 15.50, 16.45 «Речдок» 18.00, 19.00 Ток-шоу «Стосується кожного» 20.00, 05.15 «Подроби» 21.00 «Речдок. Особливий випадок» 23.50 Х/Ф «ІНТЕРДІВЧИНА» (16+)
02.35 ТС «Банкір» 03.25 «Орел і Решка. Шопінг» 04.45 «Top Shop»

УКРАЇНА

06:30, 07:10, 08:15 Ранок з Україною
07:00, 08:00, 09:00, 15:00, 19:00, 23:00 Сьогодні
09:30 Зріковий шлях
10:30 Свєкруха або невістка
11:20 Реальна містика
13:20, 15:30 Агенти справедливості 16+
16:00 Історія одного злочину-4 16+
18:00 ТС «Лікар Ковальчук 2»
19:50 Ток-шоу «Говорить Україна»
21:00 ТС «Хто ти?»
23:20 Контролер

СТВ

06:55 Все буде добре! 12+
09:00, 19:00 ТС «Коли ми вдома. Нова історія»
10:05 МастерШеф 12+
13:10 Битва екстрасенсів. Чоловіки проти хілок 16+
15:30 Все буде добре!
17:30, 22:00 Вікна-Новини
18:00 Один за всіх 16+
20:00, 22:45 Зважені та щастіві 12+
ІСТВ
05:35 Громадянська оборона
06:30 Ранок у великому місті
08:45, 12:45, 15:45, 18:45, 21:05 Факти
09:15, 19:20 Надзвичайні новини
10:10 Секретний фронт
13:25 Х/Ф «КАРАТЕЛЬ»
15:00, 16:25, 21:25 ТС «Пес»
17:45 ТС «Марк+Наталя»
20:15 Багач-бідник
22:45 Скетч-шоу «На тръбъ» 16+
23:45 Х/Ф «ЛАНЦОГОВА РЕАКЦІЯ»

НОВИЙ КАНАЛ

06:39, 07:55 Kids Time
06:40 М/с «Том і Джеррі шоу»
08:00 Кіль вден та вночі 16+
09:00 ТС «Хотіння напрокат»
09:50 ТС «Відчайдушні домогосподарки»
17:00, 19:00 Тіо зверзу? 12+
21:00 Пацанки. Нове життя 16+
22:10 Х/Ф «З ПАРИЖА З ЛЮБОВ'Ю»
МЕГА
06.00 Бандитський Київ 07.40, 13.45 Правда життя 08.50 Дікі острови. Японія 09.50, 17.35 Наглядачі заповідника 11.00 У пошуках інновацій 11.50 Приховані реальність 12.35, 19.40 Револьвер доказ 14.55, 23.45 Великі танкові битви 15.45, 21.45 Популярення на рибно-монстра 16.45 Цікаво.com 18.45 Іжа бояг 20.45 Битва цивілізацій 22.45 Правда про вітаміни 00.35 Містична Україна 02.10 Великі українці 05.05 Смарт-шоу

K-1

06:30 «TOP SHOP»
07:40 М/с «Мія тая - 2»
08:15 М/с «Каспер»
09:07 ТС «Пригоди Геркулеса»
11:40 Т/с «Дорогий доктор»
14:15 «Орел і Решка. Навколо світу»
15:15, 21:00 «Орел і Решка. Перезавантаження. Америка»
16:15, 22:00 «Орел і Решка. Морський сезон»
17:15 Т/с «Доктор Хаус»
23:00 «Орел і Решка. Рай та пекло»
ІСТВ
05:35 Громадянська оборона
06:30 Ранок у великому місті
08:45, 12:45, 15:45, 18:45, 21:05 Факти
09:15, 19:20 Надзвичайні новини
10:05 Багач-бідник
11:05, 13:20 Х/Ф «ЛАНЦОГОВА РЕАКЦІЯ»
14:55, 16:25 Т/с «Пес»
17:45 Т/с «Марк+Наталя»
20:20 Антизомб
21:30 Дізель-шоу 12+

ZIK

07.00 Перші про головне. Ранок. Дайджест 07.15 Дитяча програма «Ідемо разом» 08.00, 09.00, 11.00 Новини 07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з Інтером» 10.10 Т/с «Дружина генерала» 12.30 Х/Ф «БІНГО БОНГО» 14.50, 15.50, 16.45, 01.35 «Речдок» 18.00 Ток-шоу «Стосується кожного» 20.00 «Подорожніця тижня» 22.00 Д/п «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 23.50 Х/Ф «МІСЬКИЙ РОМАН» 04.00 «Удачний проект» 04.45 «Top Shop» 05.15 Д/п «Юрій Яковлев. Смішний. Серйозний. Справжній»
УКРАЇНА
06:30, 07:10, 08:15 Ранок з Україною
07:00, 08:00, 09:00, 15:00, 19:00, 23:00 Сьогодні
09:30 Зріковий шлях
10:30 Свєкруха або невістка
11:20 Реальна містика
13:20, 15:30 Агенти справедливості 16+
16:00 Історія одного злочину-4 16+
18:00 ТС «Лікар Ковальчук 2»
19:50 Ток-шоу «Говорить Україна»
21:00 ТС «Хто ти?»
23:20 Контролер

П'ЯТНИЦЯ, 30 ЛИСТОПАДА

1+1

06:30, 07:10, 08:10, 09:10 «Сніданок з 1+1»
07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 16:45, 19:30 ТСН: «Телевізна служба новин»
09:30, 11:20, 12:20 «Одруження наспіл»
13:20 «Міняю жінку»
14:45 «Сімейні мелодрами»
15:45 ТС «Мое чуже життя»
17:10 ТС «Величне століття. Нова волода»
19:20 «Секретні матеріали»
20:35 «Чистопис 2018»
20:45 ТС «Хити заради кохання»
21:45 «роши 2018»
22:30 «Право на владу 2018»

ІСТВ

05:35 Громадянська оборона
06:30 Ранок у великому місті
08:45, 12:45, 15:45, 18:45, 21:05 Факти
09:15, 19:20 Надзвичайні новини
10:05 Багач-бідник
11:05, 13:20 Х/Ф «ЛАНЦОГОВА РЕАКЦІЯ»
14:55, 16:25 Т/с «Пес»
17:45 Т/с «Марк+Наталя»
20:20 Антизомб
21:30 Дізель-шоу 16+

ІНТЕР

06.00 Мультфільм 06.15, 22.00 «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з Інтером» 10.10 Т/с «Дружина генерала» 12.30 Х/Ф «БІНГО БОНГО» 14.50, 15.50, 16.45, 01.35 «Речдок» 18.00 Ток-шоу «Стосується кожного» 20.00 «Подорожніця тижня» 22.00 Д/п «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 23.50 Х/Ф «МІСЬКИЙ РОМАН» 04.00 «Удачний проект» 04.45 «Top Shop» 05.15 Д/п «Юрій Яковлев. Смішний. Серйозний. Справжній»
НОВИЙ КАНАЛ
05:29 Kids Time
05:30 Кіль вден та вночі 16+
06:30 Ревізор
09:00 Страсти за ревізором
11:45, 21:40 Пацанки. Нове життя 16+
16:15, 19:00 Тон-модель 16+
23:00 Ексі 16+

УКРАЇНА

06:30, 07:10, 08:15 Ранок з Україною
07:00, 08:00, 09:00, 15:00, 19:00, 23:00 Сьогодні
09:30 Зріковий шлях
10:30 Свєкруха або невістка
11:20 Реальна містика
13:20, 15:30 Агенти справедливості 16+
16:00 Історія одного злочину-4 16+
18:00 ТС «Лікар Ковальчук 2»
19:50 Ток-шоу «Говорить Україна»
21:00 ТС «Хто ти?»
23:20 Контролер

СТВ

06:35 Хата на тата 12+

1+1

11:20 Х/Ф «НЕ МОЖУ СКАЗАТИ ПРОЩАВАЙ»
13:15 Т/с «Кафе на Садові»
17:30, 22:00 Вікна-Новини
18:00 Один за всіх 16+
19:00 Т/с «Коли ми вдома. Нова історія»
20:00 Ціє місяці рік потому 12+
22:50 Ультиматум 16+

ІСТВ

05:35 Громадянська оборона
06:30 Ранок у великому місті
08:45, 12:45, 15:45, 18:45, 21:05 Факти
09:15, 19:20 Надзвичайні новини
10:05 Багач-бідник
11:05, 13:20 Х/Ф «ЛАНЦОГОВА РЕАКЦІЯ»
14:55, 16:25 Т/с «Пес»
17:45 Т/с «Марк+Наталя»
20:20 Антизомб
21:30 Дізель-шоу 16+

ІНТЕР

06.00 Мультфільм 06.15, 22.00 «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з Інтером» 10.10 Т/с «Дружина генерала» 12.30 Х/Ф «БІНГО БОНГО» 14.50, 15.50, 16.45, 01.35 «Речдок» 18.00 Ток-шоу «Стосується кожного» 20.00 «Подорожніця тижня» 22.00 Д/п «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 23.50 Х/Ф «МІСЬКИЙ РОМАН» 04.00 «Удачний проект» 04.45 «Top Shop» 05.15 Д/п «Юрій Яковлев. Смішний. Серйозний. Справжній»
НОВИЙ КАНАЛ

НОВИЙ КАНАЛ

05:29 Kids Time
05:30 Кіль вден та вночі 16+
06:30 Ревізор
09:00 Страсти за ревізором
11:45, 21:40 Пацанки. Нове життя 16+
16:15, 19:00 Тон-модель 16+
23:00 Ексі 16+

МЕГА

06.00 Бандитський Одеса 07.40, 13.45 «Ідемо разом» 08.45 Дікі острови 09.45, 17.35 Наглядачі заповідника 10.55 У пошуках інновацій 11.55 Приховані реальність 12.35, 19.40 Револьвер доказ 14.55, 23.45 Великі танкові битви 15.45, 21.45 Поплавання на рибно-монстра 16.45 Цікаво.com 18.45 Іжа бояг 20.50 Битва цивілізацій 22.45 Ідеї, що перевернули світ 00.30 Містична Україна 02.00 Бандитський Київ
20.00 FACE2FACE з Тетяною Даниленко 21.00 Перші про головне. День. Дайджест 21.15, 22.00 «Народ против!» 00.00 Історична правда з Вахтангом Кіпіані 03.10 Гаряч 03.40 Художній фільм 06.15 Shift 06.30 Європа у фокусі

1+1

11:40 Т/с «Дорогий доктор»
14:15 «Орел і Решка. Навколо світу»
15:15, 21:00 «Орел і Решка. Перезавантаження. Америка»
16:15, 22:00 «Орел і Решка. Морський сезон»
17:15 Т/с «Доктор Хаус»
23:00 «Орел і Решка. Рай та пекло»

2+2

06:00 Мультифільми
08:00 «Помста природи»
08:25 Т/с «Мукитери»
09:30, 18:15 «Спецкор»
10:10, 18:50 «ДжеДА»
10:50, 17:15 «Загублений світ»
12:50 Відеобійба
15:45 Х/Ф «МІСЛИВЕЦЬ НА КРОКОДІЛІВ»
19:25 Х/Ф «БАЛІСТИКА: ЕКС ПРОТИ СЕВЕР»
21:15 Х/Ф «БЕЙТАН ПОЗА ЗАКОНОМ»
23:10 «Змішані единоборства. UFC № 225»

ЗІК

07.00 Перші про головне. Ранок. Дайджест 07.15 Дитяча програма «Ідемо разом» 08.00, 09.00, 11.00 Перші про головне. Ранок. Новини 08.15, 09.10 Д/п «Звіркало історії» 09.55, 11.15, 13.15, 16.10, 17.15, 18.10 Перші про головне. Коментарі 12.05 HARD з Влащенко 13.00, 15.00 Перші про головне. День. Новини 15.15 Пестуни долі 15.20 Мік сміх 16.00 Перші про головне. День. Дайджест 17.00, 19.00 Перші про головне. Вечір. Новини 18.00 Перші про головне. Вечір. Дайджест 19.15 VOKORUZI 20.00 FACE2FACE з Тетяною Даниленко 21.00 Перші про головне. Підсумки 21.30 Політичне ток-шоу «Народ против!» 00.00 Історична правда з Вахтангом Кіпіані 03.10 Гаряч 03.40 Художній фільм 06.15 Shift 06.30 Європа у фокусі

МЕГА

06.00 Бандитський Одеса 07.40, 13.45 «Ідемо разом» 08.45 Дікі острови 09.45, 17.35 Наглядачі заповідника 10.55 У пошуках інновацій 11.55 Приховані реальність 12.35, 19.40 Револьвер доказ 14.55, 23.45 Великі танкові битви 15.45, 21.45 Поплавання на рибно-монстра 16.45 Цікаво.com 18.45 Іжа бояг 20.50 Битва цивілізацій 22.45 Ідеї, що перевернули світ 00.30 Містична Україна 02.00 Бандитський Київ
20.00 FACE2FACE з Тетяною Даниленко 21.00 Перші про головне. День. Дайджест 21.15, 22.00 «Народ против!» 00.00 Історична правда з Вахтангом Кіпіані 03.10 Гаряч 03.40 Художній фільм 06.15 Shift 06.30 Європа у фокусі

Що віщують зорі

Гороскоп на 26 листопада — 2 грудня

ОВЕН. Не акцентуйте уваги на дрібницях, а зосердіться на найголовнішому. Ви зараз товариські й легкі на підйом. Постараїтесь реально оцінити свої сили і не перевантажувати себе зайвими турботами. Сприятливий день — вівторок, несп

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

«Любив козак дівчину і з сиром пироги...»

А ще наші козаки й козачата із задоволенням смакуватимуть печивом, коржиками, налисниками, тортиками, кексами, завиванцями, перекладанцями з начинкою із цього молочнокислого продукту. От тільки нехай вас люблять по-справжньому і ніколи не проміняють ані на ласощі, ані на все золото світу 😊

СОЧНИКИ**Інгредієнти:** для тіста

- 1,5 скл. борошна, 3/4 скл. цукру, 1 велике яйце (або 2 маленькі), 150 мл жирної сметани, 50 г вершкового масла, по щіпці розпушувача і солі, 0,5 ч. л. соди; для начинки - 0,5 скл. цукру, 300 г жирного сиру.

Foto gurman.co.ua

Приготування. Яйце збити з цукром до утворення піни. Додати сметану і масло, перемішати. У борошно всипати сіль і розпушувач, змішати муку зі сметанно-масляною сумішшю і вимісити гладке тісто. Поки воно підніметься, встигнемо приготувати начинку. Для цього сир добре проперті крізь сито, швидко змішати з цукром і знову викласти в сито, щоб стекла сироватка. Тісто розкочати в пласт і кондитерським кільцем вирізати кружечки. У центр кожної заготовки покласти столову ложку начинки, паланичку скласти навпіл і злегка притиснути. Випікати сочники у заходалегідь розігрітій духовці за температури 190°C приблизно 35 хвилин.

ТЕРТИЙ ПИРІГ «ХВИЛИНКА»**Інгредієнти:** для

тіста - 3 склянки борошна, 250 г маргарину або вершкового масла, 0,5 склянки цукру, 0,5 ч. л. соди; для начинки - 500 г сиру, 0,5 склянки сметани, цукор, цедра лимона, родзинки - за смаком, 1/3 ч. л. соди, 2 ч. л. крохмалю.

Foto YouTube.com

ШОКОЛАДНО-БАНАНОВИЙ ДЕСЕРТ**Інгредієнти:** 2 банани, 200 г сиру, 100 г шоколаду, 250 г шоколадних вафель, 70 г вершкового масла.

Приготування. Сир проперті через сито для отримання однорідної ніжкої сиркової маси. Вафлі потерти на терці, а шоколад розтопити з маслом. З'єднати сир, вафлі, шоколад і вимішати до утворення однорідної маси. Кухонну дошку застелити харчовою плівкою, на яку викласти вафельно-сиркову масу прямоугольним пластом завтовшки 1 см. Зверху помістити в один ряд очищенні банани і, допомагаючи собі плівкою, загорнути рулетом, щоб банан опинився всередині. Зверху плівку гарно зафіксувати і потримати «ковбаску» в холодильнику щонайменше 2 години. Далі розгорнути сирно-банановий рулет і притрушити натертим шоколадом. При подачі нарізати на шматочки.

Foto YouTube.com

Foto kolizhanka.com.ua

ЧІЗКЕЙК**Інгредієнти:** 300 г пісочного печива, 100 г вершкового масла, 500 г сиру, 400 мл вершків (30%), 200 г цукру, 25 г желатину, 1 лимон, 200 г вишень, 100 г вишневого желе.

Приготування. У кухонному комбайні змішайте вершкове масло з печивом до отримання однорідної маси. Викладіть її у круглу роз'ємну форму, розподіливши рівномірно по всій площині, і поставте в холодильник на годину. Залийте желатин 50 мл холодної води для набухання, час від часу помішуйте. Сир перетріть через сито або збийте у кухонному комбайні до однорідної маси. Додайте вершки і цукор і ще раз добре збийте, змішайте з підготовленим желатином, соком лимона і ваніліном. Викладіть отриману масу на основу і поставте в холодильник на годину. Розкладіть зверху вишній желе, після чого потримайте чізкейк у холодильнику ще годину.

Приготування. Почнемо з начинки. Для цього сир зі сметаною проперті з допомогою блендера або крізь сито, додати цукор, крохмаль і соду. Ізюм залити на кілька хвилин гарячою водою, промити і просушити, цедру лимона натерти і всипати їх у сметанно-сиркову масу.

Тепер підготуємо тісто. Борошно попередньо просіяти і висипати в миску. Додати вершкове масло або маргарин, соду, цукор і все разом руками преретерти на крихту. Духовку увімкнути, щоб розігрівалася, а тим часом у форму, змащену маслом, висипати 2/3 частини крихти, розрівняти і злегка утрамбувати ложкою. Поверх неї викласти сирно-сметанну начинку, розподіливши її рівномірно, і знову посипати крихтою, що залишилася. Випікати в розігрітій до 180 градусів духовці протягом 30–35 хвилин.

Пиріг краще спочатку остудити і лише потім виймати з форми та нарізати, щоб вийшли акуратні шматочки.

До речі. Щоб підготувати цедру для випічки, досить злегка потерти верхню частину шкірки лимона на терці (без білої частини).

Цедру і родзинки не обов'язково використовувати, це справа смаку. У сирну начинку можна додати ванільний цукор.

РУЛЕТ ІЗ СИРНОЮ НАЧИНКОЮ

Інгредієнти: 3 яйця, 1 скл. цукру, 1 скл. борошна, 1 ч. л. крохмалю, 1 ч. л. розпушувача, дрібка солі, 120 мл вершків (30 % жирності), 250 г сиркової маси, 100 г шоколаду.

Foto jak.bono.odessa.ua

Приготування. Для коржа беремо 3 яйця, відділяємо білки від жовтків. Білки збиваємо до стійкої піни з дрібкою солі, наприкінці збивання додаємо 2–3 ст. ложки цукру. Окремо збиваємо жовтки з 3 ст. ложками цукру і поступово всипаємо борошно, змішане з 1 ч. ложкою крохмалю й 1 ч. л. розпушувача для тіста. До цієї маси повільно вводимо збиті білки, акуратно перемішуваючи ложкою. Тісто має вийти легким і повітряним. Деко застеляємо пергаментом, змащуємо маслом і виливаємо тісто, розрівнюючи по всій поверхні. Випікаємо при 170 градусах протягом 15–20 хвилин залежно від духовки й товщини коржа. Гарячим згортаемо в рулет разом із папером для запікання.

Поки холоне корж, готуємо крем: збиваємо вершки (якщо вони меншої жирності, то необхідно додати загущувач) із 3 ст. ложками цукру. Добавляємо сиркову масу і збиваємо до однорідності. Рулет розгортаємо, змащуємо кремом і знову згортаемо, вже без пергаменту. Зверху можна змазати кремом, що залишився, посипати терпим шоколадом або полiti розтопленим. Ставимо в холодильник, щоб просочився.

РОГАЛИКИ З СИРНОГО ТІСТА

Інгредієнти: 1,5 скл. борошна, 100 г вершкового масла, 130 г сиру, 10 г свіжих дріжджів, 2 ч. л. цукру (можна і більше, якщо любите солодкe), щіпка солі.

Foto osoblyva.com

Приготування. Продукти не повинні бути холодними. Дріжджі розтерти з 1 ст. л. теплої води і цукром. Сир змішати з розм'якшеним маслом, додати дріжджі. Висипати сіль, борошно, змісити тісто, накрити миску серветкою, змоченою в гарячій воді, і поставити в тепле місце хвилин на 30–40. Тим часом розігріти духовку до 200 градусів. Для начинки можна взяти густе варення або повидло (щоб варення при нагріванні не стало рідким і не втекло, додайте 1–2 ч. л. крохмалю і добре перемішайте), горіхи (подрібнити і змішати з цукром 1:1). Можна зробити рогалики асорті – з різними начинками. Тісто, що підійшло, дістати з миски, трохи обім'яти на столі, розділити на 4 рівні частини, скочати з кожної кулю. Кожну кулю розкочати в круглий корж завтовшки 4–5 мм, розрізати його гострим ножем на 8 сегментів. Класти начинку на широку частину трикутника і згортати в напрямку до гострого кінця. Рогалики розкласти на деко, змащене маслом. Випікати в духовці за температури 180–200 градусів 20–25 хвилин, готове печиво можна посипати цукровою пудрою.

● «ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»

Тепер ви точно вболіватимете за Еліну Світоліну!

Тріумф 24-річної української тенісистки на підсумковому турнірі WTA у Сінгапурі, де зібралися 8 найсильніших ракеток планети, й надихнув нас на запитання для інтелектуального конкурсу. На жаль, воно виявилося для вас не підйомним...

Грицько ГАРБУЗ

Тож насамперед нагадаємо його: ті, хто грав, збагнути, наскільки пра- вильним шляхом ішли і чому потім зблилися на манівці. А хто вперше читає — спробує розгадати, адже відповіді ми ще не оголосили — лише натякнули на неї. 😊

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 45 (2018)

В останню неділю жовтня Україна перейшла на зимовий час. Тому наше запитання і пов'яжемо з Його Величністю Часом. Точніше, трансформуємо захованій предмет під нього. Бо ж усім відома істина: час — це гроши. А цей предмет допомагає принести гроши. Причому за нашими мірками — космічні! I сам він «космічний».

Отож, щоб з'явилися гроши, з цим предметом має пройти такий алгоритм: четверть години — потім 30 хвилин — ще шоста частина години — і дванадцята година. I так треба повторити щонайменше шість разів. Причому, у два або три «оберти годинникових стрілок». Залежно від гендерного поділу.

Що за предмет ми заховали у гарбузі?

От у нещодавні часи, коли Еліна Світоліна не зникала з екранів телевізорів і стрічок новин на топ-сайтах, думали-гадали ми, що ж це заховати від вас. Хотілося прив'язати предмет до цієї події в українському та й світовому спорті, адже таке навряд чи скоро хтось повторить із наших тенісистів. Заходати її фото? Банально. I ракетку не брали до уваги. А ось «космічний» предмет — тенісний м'яч (слово-відповідь) — підійшов у самий раз. Так що ви й не доторпали. «Космічний», бо літає, літає з величезною швидкістю (до 180 км/год). I кожен вдалий політ оцінюється, для прикладу, такими результатами: 15:0 (ми це перевели у час — четверть години), 30:0 (півгодини), 40:0 (шоста

частина години) і нарешті вирішальні 5 балів (двадцята години) — 45:0. Переважно гра в одному сеті йде до 6 очок (геймів), хоча трапляються рахунки 7:6. Жінки змагаються в основному до двох перемог, чоловіки — до трьох («залежно від гендерного поділу»)...

Усе, ніяких «космічних» предметів (сьогодні), ніяких кортів у Гарбузі — спускаємо на нашу грішну батьківську землю. Бо цього разу запитання буде немовірно просте.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 48 (2018)

За давнім українським звичаем, коли дівчина відмовляла хлопцеві у шлюбі, дарувала йому гарбуз. Проте дінінки довгий час раніше не могли зберігати. Тому й існувала інша приказка про хлопця-невдаху, з яким не захотіли ставати на ручинчик щастя, не пов'язана з гарбузом, а з іншим предметом, з яким «сватальник», кепкували, зробив одні цікаву справу. Адже раніше він був майже у кожній хаті. І сьогодні є, хоча й має сучасні більш технічно оздоблені замінники. Той, історичний, складається з двох частин, які символізують чоловіче і жіноче начало.

Хоча часто дружини бралися саме за чоловіче начало, коли судженій повертається додому під мугою, насидівшись із кумом. I влада в той час належала тій, щоходить у спідниці. А вже коли сварилися із сусідкою, то могла її використати «кіночну зброю» з цього предмета. Або як робила зачіску дітям. Саме цей символ жіночого начала ми й заховали.

Що знаходиться у гарбузі?

Слово-відповідь треба надіслати до **3 грудня** тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: **0501354776 i 0672829775** (наприклад: «М'яч», «Три ведмеді», «Марина Бойко»).

Увага: з одного номера можна відправляти лише одне sms! Цей номер і братиме участь у жеребкуванні при розіграші призових 200 гривень, якщо правильних відповідей буде більше двох. А ще спеціальний приз — 150 гривень — отримає той, хто в листі на поштову адресу (43 025, Луцьк, просп. Волі, 13) чи електронну (tsikava.gazeta@gmail.com) **найяскравіше** опишеть, як шукав чи шукали правильну відповідь.

До зустрічі!

● ЦЕ ЦІКАВО!

От чому теніс — королівський!

Перша ракетка України, 24-річна Еліна Світоліна (на фото), закінчила сезон на 4-й сходинці в світовому рейтингу, але за сумою призових фінішувала 5-ю

У2018-му на корті вона заробила понад 5,23 мільйона доларів. Фантастична цифра! Хоча японка Наомі Осака, яка перемогла в жіночому рейтингу заробітчанок, цьогоріч записала у свій актив 6,394 мільйона «зелених».

До речі, за свою кар'єру Еліна Світоліна вже поклала у власну скарбничку понад 12,6 мільйона доларів.

— А натуральний — з курки?

— Ні, з двох кубиків...

:)) :)) :))

— Цими днями я був на лекції з медицини і дізнався, що цілуватися негігієнічно і не дуже корисно.

— І ти вірш???

— Звичайно. Нещодавно я поцілував дочку директора — втратив два зуби і роботу.

:)) :))

Усміхнітесь!

строю і піднімати себе вчасно на роботу».

:)) :)) :))

У ресторані офіціант приймає замовлення.

— Вам суп на штучному бульйоні чи натуральному?

— Як це «на штучному»???

— Це з кубика.

КРОСВОРД

По горизонталі: 5. Діючий вулкан на о. Сицилія. 7. Знак зодіаку. 9. Колода, встановлена вертикально. 11. Вал із гвинтоподібними виступами. 12. Ліва притока Дніпра. 13. Хижий птах. 15. Трафарет, шаблон. 18. Те, що уявляється, здається. 20. Способи руху ніг, стрибків у хореографії. 21. Апарат для одержання копій. 22. Нота. 23. Зображення, складене з матриці пікселів, пофарбованих певним кольором. 25. Кажуть, що воно біжить — як музика дзвенить. 27. Прибалтійська країна. 29. Водяна фара. 31. Об'єднання держав, організацій, партій. 32. Аристократичний титул. 34. Столітник. 35. Французький учений, відомі завдяки маятнику для демонстрації обертання Землі навколо своєї осі.

По вертикальні: 1. Те саме, що й багнет. 2. Помпа, нагнітач. 3. Цінне доброві, що утворюється при згорянні дров. 4. Міра часу в музиці. 6. Річка в Італії. 8. Тиск, стиснення чого-небудь. 10. Найяскравіша зоря в сузір'ї Ліри. 14. Ансамбл із чотирьох виконавців. 16. Те саме, що й передоплата. 17. Популярна картярська гра. 18. Лікувальний метод, який полягає у розтиранні шкіри з допомогою рук. 19. Кондитерський виріб. 24. Сома за довжиною річка Земля. 26. Інша назва Ілону. 27. Слуга в домі господаря. 28. Перша буква грецького алфавіту. 30. Його в мішку не сховаєш. 31. Те саме, що й долар. 33. Великий гімалайський бик.

Склад Микола ДЕНИСЮК, с. Щитинська Воля Ратнівського району.

Відповіді — у наступному номері

ВІДПОВІДІ НА ЧАЙНВОРД ВІД 15 ЛИСТОПАДА

1-2. Мазепа. 2-3. Автокефалія. 3-4. Яремчук. 4-5. Конституція. 5-6. Яків. 6-7. Васаг. 7-8. Голодомор. 8-9. Рух. 9-10. Харків. 10-11. Володимир. 11-12. Рада. 12-13. Андрей. 13-14. Йот. 14-15. Терещенко. 15-16. Ольга. 16-17. Амосов. 17-18. Винниченко. 18-19. Остап. 19-20. Петлюра.

SUDOKU

Правила нескладні: заповніть порожні клітинки цифрами від 1 до 9 так, щоб у кожному рядку і кожному стовпчику не було двох однакових.

Склад Леонід МАНЧИНСЬКИЙ.

1		6	5	2
7	2		8	
9		3		
8	9	2		
	7	3		
5	4	1		
9			3	
5			9	4
4	7	3	2	

Відповіді на кросворд SUDOKU, опублікований 15 листопада

Відповіді — у наступному номері

8	9	5	4	7	3	2	1	6
7	4	1	6	2	5	3	9	8
6	3	2	1	9	8	4	7	5
5	8	9	3	4	7	6	2	1
2	1	3	5	8	6	9	4	7
4	7	6	2	1	9	5	8	3
1	5	7	9	3	2	8	6	4
9	6	4	8	5	1	7	3	2
3	2	8	7	6	4	1	5	9

● НЕСПОДІВАНІЙ ПОВОРОТ

Фото google.com.ua.

Вони обрали собі таку роботу — вбивати людей.

Вистрілити й не поцілити

Сєва й Аліса були разом усе життя. В одному дворі у війнушку гралися, в одну школу ходили, у стрілецько-спортивний клуб ТСОУ, а там — стрільбища, тири, змагання... Вона зачитувалася про Наталю Ковшову, Розу Шаніну, він — про Карлоса Хечкока, Чака Меввіні². Кожен мріяв про славу, гроши, а гвинтівка була просто частиною іхнього тіла й душі

Віктор ГРЕБЕНЮК,
оповідання зі збірника
«Донбаські новели»,
(видавництво «Вежа-Друк»,
Луцьк)

Спершу здружилися, потім покохалися, стали жити разом у садібі в передмісті Донецька. Обійстя вони купили дешево, за перші ж гонорари. Ну як, «гонорари»... Словом, почали серйозні люди запрошувати Сєву й Алісу на «зачистку конкурентів».

Насправді Алісу звати Маша, та все так до неї пристало дворове прізвисько, що вона й сама себе ним називала. Була мовчазною, зосередженою, і коли вставала від шахівниці — а то їхня друга велика пристрасть — здавалося, все ще обдумує кілька ходів наперед.

Сєва був жвавішим і говорішим, та вони мало балакали. Вистачало кількох слів, поглядів, дотиків мілих рук. А політику, вважай, не чіпали взагалі. Вона на До-

**Почали
серйозні люди
запрошувати
Сєву й Алісу
на «зачистку
конкурентів».**

неччині була одна: Партія регіонів, де всі «наші»... А Київ, Москва, Брюссель і Вашингтон — то десь на інших планетах.

Та після повстання на Майдані політика поселилась і під їхнім

дахом. Слово за словом, погляд за поглядом... Не знати чому і як, та щось посіянє колись у їхніх душах — чи то уривком розмови дорослих, чи шматком газети на привалі, чи ковтком повітря з териконів — проросло дивними пагонами. Сєва став «за наших», і Аліса — «за наших», от тільки наші виявились тепер у кожного свої.

Так вони пожили разом ще кілька тижнів, майже не розмовляючи. А коли розбурхалася війна, Аліса одного ранку не добрала партії, встала і пішла вдягатись. Як на стрільбище. Сєва зрозумів, що вже нічим не зарадити, що вона вже збирається в «ополченці», пішов по свою амуніцію.

За кільканадцять хвилин зустрілися на ганку. Обоє в плямистому камуфляжі, понурі, відводить погляди.

¹ ТСОУ — Товариство сприяння обороні України.

² Наталя Ковшова, Роза Шаніна, Карлос Хечкок, Чак Меввіні — знамениті російські й американські снайпери різних часів.

Закінчення на с. 11.

МІСЯЧНИК
Передплатний індекс 60779 **5 грн**

«Освідчуєчись, мій Микола крою написав: «Люблю», я теж проколова палець і вимела: «Вірю»

ТИЖНЕВИК
Передплатний індекс 60307 **17,50 грн**

Народила 69 дітей!

МІСЯЧНИК
Передплатний індекс 60780 **5 грн**

Читаніна для всіх

volyn.com.ua

facebook.com/volyn.com.ua

youtube.com/c/ГазетаВолиньЦікава

Завтра зустрінемо разом!

Хто став володарем 50 призів серед передплатників «Цікавої газети на вихідні» — читайте в наступному номері.

● БОЛЮЧА ТЕМА

Фото google.com.ua.

Шлях в абортну кімнату

У серпні ми з чоловіком дуже зраділи новині: я завагітніла вдруге. Вагітність цю ми планували. У нас є вже дволітній синочок, і пора було думати про поповнення

**Олена АЛІЄВА,
baltwillinfo.com**

Радість була недовго. Через місяць я потрапила в лікарню з кровотечею. Попередній діагноз «не розвивається вагітність» підтвердився після УЗД. Серце стиснулося, але ще продовжувала сподіватися, що, можливо, просто «не побачили», «апарат старий»... і ще якісь аргументи спливали в голові. Пам'ятаю, плакала, стоячи в коридорі, щось говорила малюкові, молилася Богу, щоб діагноз виявився помилковим. Ніяк не могла легко прийняти пропозицію лікаря «почистити» мене, висловлене без особливих емоцій... А раптом помилилися? А раптом він ще живий, а я йому і шансу не дам?

Вирішила робити УЗД в платній клініці у дуже хорошого, за відгуками, фахівця. Його слова «порожнє плідне яйце», «безперспективна вагітність», «серцебиття немає» притиснули мене до землі остаточно. Я розмовляла з малюком, який тиждень уже був мертвим.

У такі моменти допомагає віра в Бога і Богу. І зараз я вірю, що на все була його воля...

У моїй палаті лежала молода жінка з таким же діагнозом. Ми підбадьорювали одну одну, але на нас обох чекав шлях в абортну кімнату. До того моменту, коли туди піднялася, я вже змирілася з тим, що трапилося зі мною. Тому йшла туди хоч і з пригніченім, але вже спокійним серцем.

Закінчення на с. 10.

Зі мною разом туди ж прийшла ще одна жінка років 55. Їй так само належало вишкрібання, бо знову виникла міома. Тільки ми розкладали рушники і сіли чекати виклику в операційну, приспіла і третя пацієнта, як з'ясувалося, вона

Хтось хоче, але не вдається, а хтось не хоче — і на тобі.

запізнилася на призначений їй час. Схильована, але позитивно налаштована, вона прийшла на... аборт.

Ось тут уже мій спокій зник... Між нами постала фізично відчутна стіна напруженого мовчання. Як виявилось, жінка, яка прийшла зі мною, відчула щось схоже. Ми обидві ніколи абортів не робили.

Пацієнта ця щось жваво говорила, підбадьорюючи чи то нас, чи то себе. Вона — «мати трьох дітей, дівчаток»... «довго думала і ось вірішила»... «ні, четверта — це за надто важко»... «хоча чоловік хоче сина»... «але він нічого не знає»... «і термін завеликий уже — 10 тижнів»... але «вже вірішила»... Запитала про мій діагноз. Я відповіла і почула поблажливе: «Ось так: хтось хоче, але не вдається, а хтось не хоче — і на тобі...»